

امام صادق علیه السلام فرمود: کامر کوز کاتان را با تربت حسین علیه السلام پر ازید
چرا که خاک کربلا فرزند اتان را بیمه می کند.

مسائل الشیعه ج ۱۰ ص ۴۱۰

بازینج نوحه پوچر اوست

تله کلا

بازینج پوچر که درخت عالم

قصه کربلا و عاشورا (۱)

قصه غریبی است کربلا که هر بار می خوانی اش تازه تر و داغ خیزتر است.

روایت شگفتی است که تنها با گوش های تشنه باید شنید و با گونه های خیس و لبان
ترک بسته، باز گفت.

قصه عشق است عاشورا؛ نامکرر و تازه تر که هر بار می شنوی پنجره ای تازه به تماشای انسان –
انسان آرمانی و آسمانی – می گشاید.

هیچ کس نیست که فصلی از این کتاب بخواند و همه فصول جان را به چهار فصل این حادثه نسپارد.
کربلا خواندنی ترین کتاب تاریخ است.

بارورترین فصل هستی انسان و شگفت ترین حادثه ای که زیر این آسمان آبی اتفاق افتاده است.

کربلا عصاره ای همه ی زیباییها و عظمتهاست. چه می طلبیم که در کربلا نباشد.

عشق، ایمان، خدا، انسان، لبخند، اشک، قرآن، زمین، آسمان، آفتاب، آب و...؟

کربلای تو یا حسین تقویم تاریخ عشق است.

قصیده بلندی که در مدح راستی و درستی گفته اند و غزلی که عاشقانه تر از آن در هیچ زمان و زمینی
نمی توان یافت.

محرم دیباچه سرخ شهادت

ماه محرم، ماه حماسه و شجاعت و فداکاری آغاز شد؛
ماهی که خون بر شمشیر پیر وز شد؛ ماهی که قدرت حق،
باطل را تا ابد محکوم و داغ باطل بر جبهه ستم کاران و
حکومت های شیطانی زد؛ ماهی که به نسل ها در طول
تاریخ راه پیر وزی بر سر نیزه را آموخت؛ ماهی که شکست
ابر قدرت ها را در مقابل کلمه حق به ثبت رساند؛ ماهی که
امام مسلمین راه مبارزه با ستم کاران تاریخ را به ما
آموخت؛ ماهی که باید مشت گره کرده آزادی خواهان
و استقلال طلبان و حق گویان بر تانک و مسلسل ها و
جنود ابلیس غلبه کند و کلمه حق، باطل را محو نماید.

امام خمینی (رحمه الله علیه)

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ الْمَوْتَئِدَ وَاللَّيْلِ
وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ وَالْأَنْبِيَاءِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ الْمَوْتَئِدَ وَاللَّيْلِ
وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ وَالْأَنْبِيَاءِ

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

هَيْهَاتَ مِنَ الدُّنْيَا

عاشورا

مارت جعاً كالحسن بخط الحياو را اسبح ♦ بالاعراف كالبقر فاعل بجيد العلق با لخرم...

امام باقر علیه السلام: اگر مردی در می‌دانشد که چه فضیلتی در زیارت

مردی امام حسین علیه السلام است از شوق می‌مردند.

ژوایع الاعمال ص ۳۶۹: به نقل از کامل زیارات

بازین حج و عمره چه است

تذکره کربلا

بازین حج و عمره چه است

قصه کربلا و عاشورا (۲)

سخنی زیبا و به حق گفته‌اند که: «شیعه دو قبله دارد؛ یکی کعبه برای عبادت و دیگری کربلا برای شهادت. کربلا مانند نور، در تمامی آفاق هستی پراکنده گشته و مانند طوفانی جهانی در تمامی اعصار و قرون، سیر می‌کند و همواره صدها قافله دل را به همراه خود می‌برد. کربلا غمبارترین روز تاریخ یعنی عاشورا را به خود دیده است. کربلا از مقدس‌ترین مکانهاست که از نظر شرافت با زمین کعبه برابری می‌کند اگر برتر نباشد. چرا که آن جا کعبه گل است و این جا کعبه دل.

آبا تاکنون اندیشیده‌اید که چرا مسافر، می‌تواند در خاک کربلا نظیر یثرب و بطحا، نماز خود را کامل بخواند؟ مگر نه آن است که انسان در آنجا به وطن عقیده می‌رسد و سفرش پایان می‌یابد. کربلا نیز چونان مسجد کوفه، منبری بلند برای نشر پیام حق است.

آری کربلای حسین (علیه السلام)، اشعه‌ای از حیات حسین (علیه السلام) و افق علیین است که در جای بلند و دوردست است. «کَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنَ» (مطففین/۱۸) و اگر در مقام اشاره به قرآن «ذالک الکتاب» گفته می‌شود در مقام اشاره به قرآن ناطق نیز باید «ذالک الحسین (علیه السلام)» گفته شود و مقام حسین (علیه السلام) آن قدر منبع و بلند است که در نگاه به او کلاه از سر عقل می‌افتد!

کربلا چه کرد؟

این کلمه «کل» یوم عاشورا و کل ارض کربلا، یک کلمه بزرگی است که اشتباهی می‌فهمند. آنها خیال می‌کنند که یعنی هر روز باید گریه کرد! کربلا چه کرد؟ ارض کربلا در روز عاشورا چه نقشی را بازی کرد؟ همه زمین‌ها باید آنطور باشند. نقش کربلا این بود که سیدالشهدا سلام الله علیه با چند نفر جمعیت و عدد معدود، آمدند کربلا و ایستادند در مقابل ظلم یزید و در مقابل دولت جبار. در مقابل امپراطور زمان ایستادند و فداکاری کردند و کشته شدند، لکن ظلم را قبول نکردند و شکست دادند یزید را. همه جا باید این طور باشد. همه روز هم باید اینطور باشد. همه روز باید ملت ما این معنا را داشته باشد که امروز، روز عاشورا است و ما باید مقابل ظلم بایستیم، و همین جا هم کربلاست و باید نقش کربلا را ما پیاده کنیم.

امام خمینی (رحمه الله علیه)

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَضَرَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ
وَمَاتَ فِيهِ أَوْ جُذِيَ فِيهِ
وَمَاتَ فِيهِ أَوْ جُذِيَ فِيهِ
وَمَاتَ فِيهِ أَوْ جُذِيَ فِيهِ

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله در ضمن حدیث بلندی می فرماید:
 کربلا پاکترین بقعه روی زمین و از نظر احترام بزرگترین بقعهها است
 و الحق که کربلا از بساطهای بهشت است.

بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۱۵ و نیز کامل الزیارات، ص ۲۶۴

بازینج عطر و حرم است

تله کربلا

بازینج پشورا که در حرم عالم

بازین تصدیه کربلا

بی تو آب حرمت نداشت. عطش آبروی عاشقان نبود و خاک، این همه شوکت و اعتبار نمی یافت. ای بلاخیزترین زمین! بعد از تو، به آزمونهای دشوار سر نهادن، حیثیت اولیا شد و در خون و عطش ایستادن، رسم شکیبایان پارسا. اگر این خاک نبود هستی چه خاکی بر سر می کرد! اگر خدا تو را برای حسین (علیه السلام) انتخاب نمی کرد، هیچ عاشقی زمین را برای زیستن نمی گزید. کربلا ای تاریخ عشق، جغرافیای ایمان!

کدام تلاوت عاشقانه است که وامدار زمزمه های شبانگاه شگفت عاشورای تو نباشد؟ ای زخمی مظلوم یاد تو التیام زخمهاست. هر کس به تو رسید تشنه شد. هر که تشنگی از تو یافت در جانش همه ی دریاها جاری شد. عبادت خدا با تو قرب و منزلت می یابد. ای قبله قلبهای عاشق. همه ی ابرها با نام تو بارور می شوند، همه ی گلها در دم شکفتن نام تو را تلاوت می کنند. ای رونق عاشقی با ما باش که بی تو خوبی و زیبایی و زندگی را نخواهیم یافت.

کربلا را بلاجویان ادارک می کنند و صابران بصیر در می یابند.
 حرم حسین (علیه السلام) محرم می خواهد و هر که با فرهنگ حسین (علیه السلام) آشنا نیست محرم حریم کربلا نخواهد بود!

دست آوردهای عاشورا

اگر عاشورا و فداکاری خاندان پیامبر نبود، بعثت و زحمات جان فرسای نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را طاغوتیان آن زمان به نابودی کشانده بودند. ابوسفیانیان می خواستند قلم سرخ بر کتاب وحی بکشند و یزید، یادگار عصر تاریک بت پرستی، به گمان خود با کشتن و به شهادت کشیدن فرزندان وحی امید داشت اساس اسلام را برچیند و باشعار صریح «لا خبر جاء ولا وحی نزل» بنیاد حکومت الهی را برکند. اگر عاشورا نبود، نمی دانستیم به سر قرآن کریم و اسلام عزیز چه می آمد، لکن اراده خداوند متعال بر آن بوده و هست که اسلام رهایی بخش و قرآن هدایت را جاوید نگه دارد و حسین بن علی علیه السلام، این عصاره نبوت و یادگار ولایت، را برانگیزد تا جان خود و عزیزانش را فدای عقیده خویش و امت عظیم پیامبر اکرم نماید تا در امتداد تاریخ، خون پاک او بجوشد و دین خدا را آبیاری فرماید و از وحی و ره آوردهای آن پاسداری نماید.

امام خمینی (رحمه الله علیه)

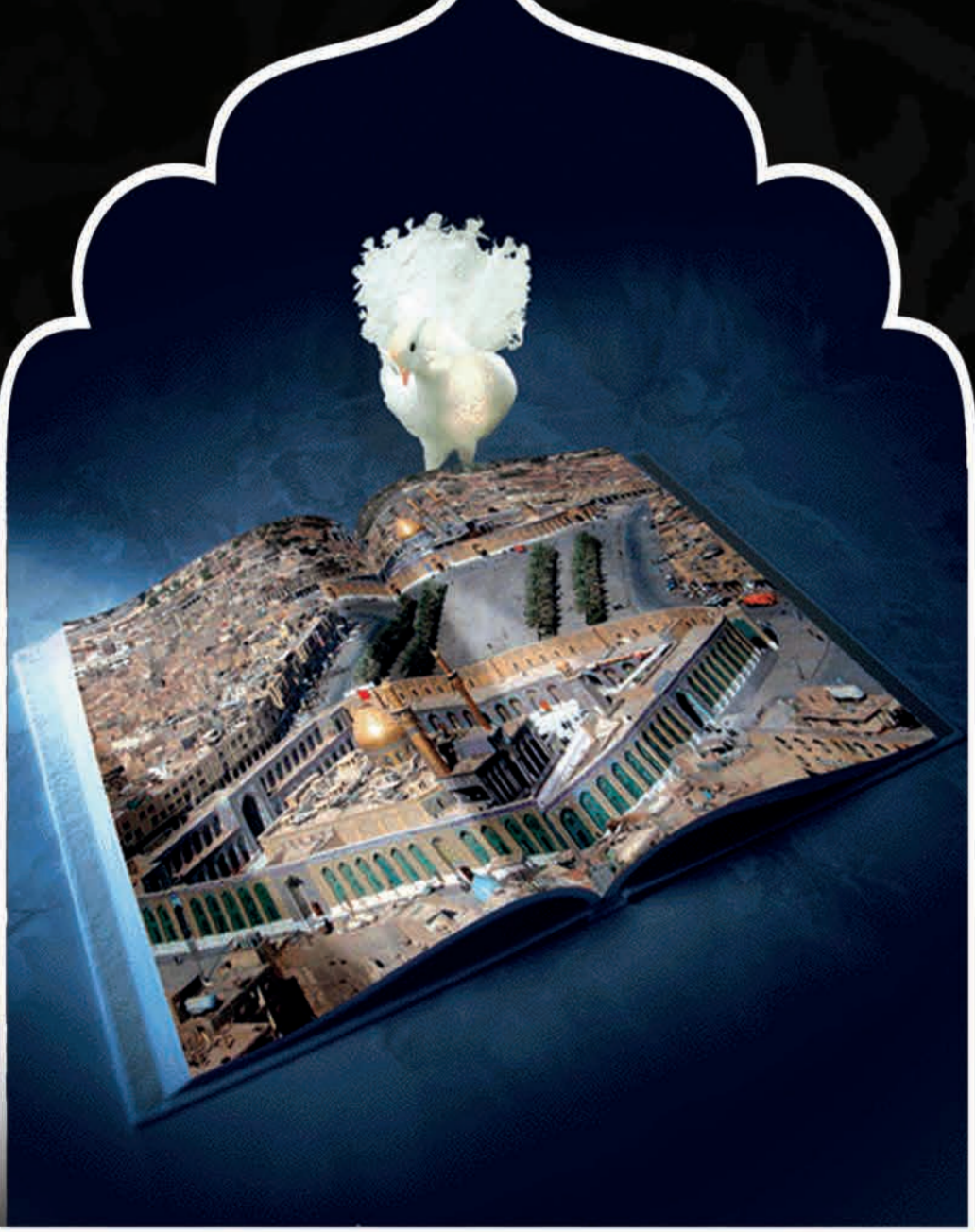
بصیرت عاشورایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْنَا
 الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لَعَلَّ نَعْلَمُونَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْنَا
 الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لَعَلَّ نَعْلَمُونَ

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی

عاشوراء

امام حسین علیه السلام: ای فرزند آدم! بیندیش و بگو، پادشاهان و دنیا طلبان کجا رفتند؟ همانا که خرابیهای دنیا را آباد ساختند و نهرها جاری کرده و درختها کاشتند و شهرها بنا کردند و سرانجام از آن جدا گشتند در حالی که خوش نداشتند آنها را برای دیگران واگذارند و گروهی وارث آنان شدند ما نیز به زودی به آنان می پیوندیم.

بلاغه الحسین، ص ۳۳

بازینج شش ماه و چهار است

تالیف کلا

بازینج شش ماه و چهار است

اسلام امامت و اسلام خلافت

غبار غفلت بر همه چیز فرو می نشیند و آینه های طلعت نور کور می شوند و رفته رفته یاد خورشید نیز از خاطره ها می رود، و نه عجب اگر در دیار کوران بوزینگان را انسان بینگارند! اکثریت کامل مردم سینه شصت و یکم هجری قمری کسانی بودند که در دوره عثمان به دنیا آمده، در پایان عهد علی رشد یافته اند. اکنون در دوره معاویه اینان حتی از تاریخچه زمامداری معاویه در دمشق خاطره ای روشن نداشتند. معاویه ابن ابی سفیان ولایت شام را از خلیفه اول گرفته بود و اکنون نزدیک به چهل سال از آن روزها می گذشت.

هر اندازه مسلمانان از عصر پیامبر صلی الله علیه و آله دور می شدند، خویها و خصلت های مسلمانی را بیشتر فراموش می کردند و سیرت های عصر جاهلی به تدریج بین آنان زنده می شد: برتری فروشی نژادی، گذشته خود را فرایاد رقیبان خود آوردن، روی در روی ایستادن تیره ها و قبیله ها به خاطر تعصب های نژادی و کینه کشی از یکدیگر...

کجا رفتند آن تابعین و صحابه ای که با حسین بن علی (علیه السلام) در منی بر ادای امانت، پیمان تبلیغ بستند؟ آیا این هفتصد تن حق این مناشدات را آنگونه که با حسین (علیه السلام) عهد بستند، در شهرها و در میان قبایل خویش ادا کرده اند؟ اگر این چنین بوده، پس آن احرار حق پرست کجا رفته اند؟ آیا در میان آن فراموشیان عالم اموات جز آن هفتاد و چند نفر زنده ای نمانده است که امام را پاسخ دهد؟ آیا جز آن هفتاد و چند تن در آن دیار، مردی که مردانه بر حق پای فشرد باقی نمانده است؟

امام را بشناسیم!

امام حسین را فقط به جنگ روز عاشورا نباید شناخت؛ آن یک بخش از جهاد امام حسین است. به تبیین او، امر به معروف او، نهی از منکر او، توضیح مسائل گوناگون در همان منی و عرفات، خطاب به علما، خطاب به نخبگان، بعد هم در راه به سمت کربلا، هم در خود عرصه کربلا و میدان کربلا، باید شناخت. در خود عرصه کربلا حضرت اهل تبیین بودند، می رفتند، صحبت می کردند. حالا میدان جنگ است، منتظرند خون هم را بریزند، اما از هر فرصتی این بزرگوار استفاده می کردند که بروند با آنها صحبت بکنند، بلکه بتوانند آنها را بیدار کنند.

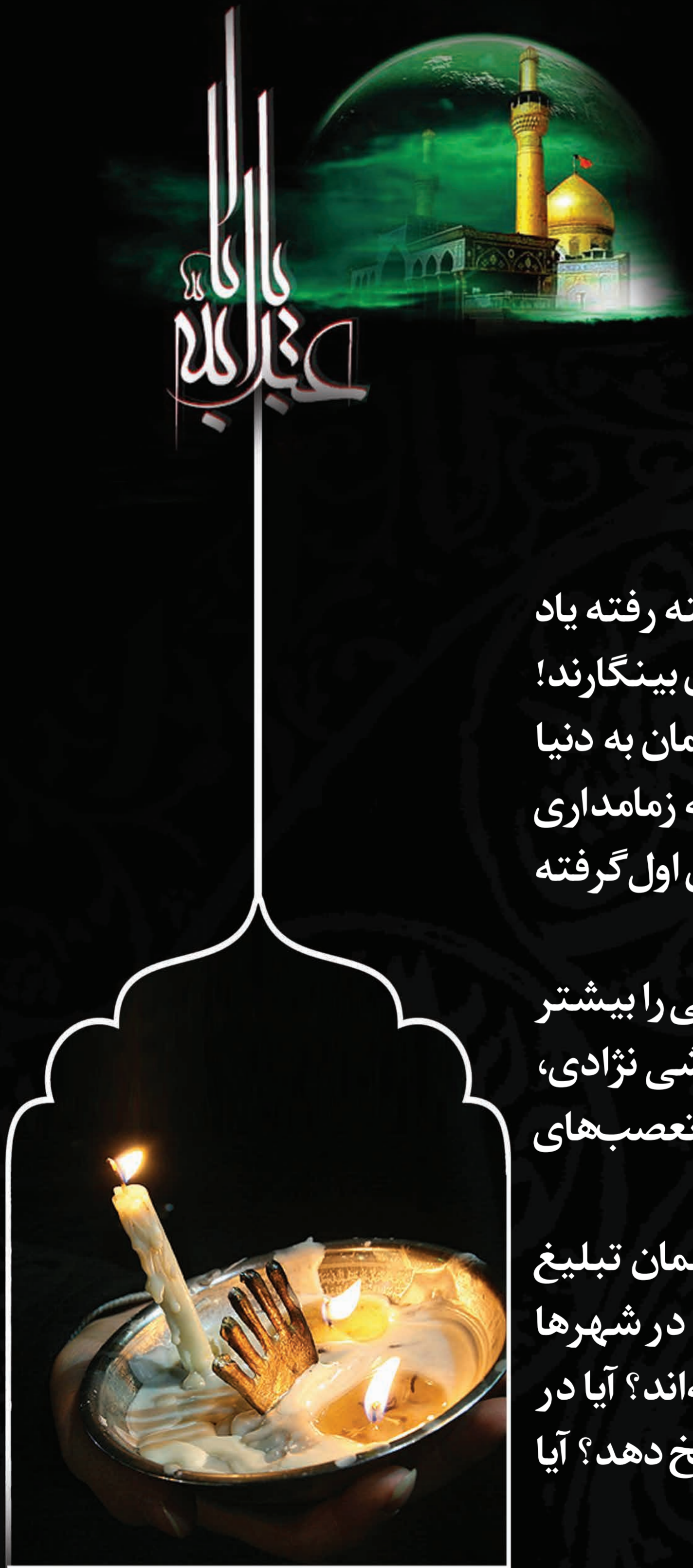
مقام معظم رهبری

صیبه عاشورایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

سازمان اوقاف، امور خیریه
 معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام: بندگان خدا! از خدا پروا کنید و از دنیا بر خیزد باشید چرا که اگر بنا بود کسی در دنیا باقی بماند و جاودان شود، پیامبران برای ماندن در دنیا سزاوارتر بودند و جلب رضایت آنها (به ماندن در دنیا) مقدمتر و چنین حکمی (برای خداوند) پسندیده‌تر بود و حال آنکه می‌دانید چنین نیست. زیرا خداوند متعال دنیا را جایی برای آزمایش و مردمانش را برای آزمون رفتن، آفریده است بنابراین تازه‌هایش کهنه و زوال‌پذیر و نعمت‌هایش نابود شدنی است و شادی‌هایش به غیر تبدیل می‌گردد و جایگاه و ایستگاهی کوتاه مدت و خانه‌های کز آرزش و پست است.

(سند الامام شهید، ج ۳، ص ۱۵۰؛ تاریخ ابن عساکر شرح حال امام حسین علیه السلام ص ۲۱۵)

بازینج نوحه پو و چر اوست

بازینج پویرا که در حق عالم

بازینج پویرا که در حق عالم

هجرت آغاز حماد

سرّ آنکه جهاد فی سبیل‌الله با هجرت آغاز می‌شود در کجاست؟ طبیعت بشری در جستجوی راحت و فراغت است و سامان و قرار می‌طلبد. یاران! سخن از اهل فسق و بندگان لذت نیست، سخن از آنان است که اسلام آورده‌اند اما در جستجوی حقیقت ایمان نیستند. کنج فراغتی و رزق مکفی... دلخوش به نمازی کلاغ گونه و دعایی که بر زبان می‌گذرد اما ریشه‌اش در دل نیست، در باد است. در جستجوی مأمنی که او را از مکر خدا پناه دهد؟ در جستجوی غفلت کرده‌ای که او را از ابتلائات ایمانی ایمن سازد، غافل که خانه غفلت پوشالی است و ابتلائات دهر طوفانی است که صخره‌های بلند را نیز خرد می‌کند و در مسیر دره‌ها آن همه می‌غلتاند تا پیوسته به خاک شود. اگر کشاکش ابتلائات است که مرد می‌سازد، پس یاران، دل از سامان برکنیم و روی به راه نهیم.

آیا نمی‌دانی که بر بنی اسرائیل زمانی گذشت که مابین طلوع فجر و طلوع شمس هفتاد پیامبر را کشتند و آنگاه در بازارهایشان به خرید و فروش نشستند، آن‌سان که گویی هیچ اتفاقی رخ نداده است! و خدا نیز ایشان را تا روز مؤاخذه مهلت داد. اما وای از آن مؤاخذه‌ای که خداوند خود این چنین توصیف کرده است: «اخذ عزیز مقتدر» آه یاران! اگر در این دنیای وارونه، رسم مردانگی این است که سر بریده مردان را در تشت طلا نهند و به روسپیان هدیه کنند... بگذار این چنین باشد. این دنیا و این سر ما!

عشق به امام حسین عامل پیروزی انقلاب

اگر در جامعه‌ی ما، عشق به امام حسین (علیه السلام) و یاد او و ذکر مصایب و حوادث عاشورا معمول و رایج نبود، معلوم نبود که نهضت با این فاصله‌ی زمانی و با این کیفیت‌ی که پیروز شد، به پیروزی می‌رسید. این، عامل فوق‌العاده مؤثری در پیروزی نهضت بود و امام بزرگوار ما، در راه همان هدفی که حسین بن علی (علیه السلام) قیام کرده بودند، از این عامل حداکثر استفاده را کردند.

مقام معظم رهبری

بصیرت عا سورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَرَّمَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَمَّا مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
فَلَا تَنْهَوْنَهُمْ عَنْ ذَلِكَ
وَأَمَّا مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
فَلَا تَنْهَوْنَهُمْ عَنْ ذَلِكَ

سازمان اوقاف، امور خیریه
و معاونت فرهنگی

هَيْهَاتَ مِنَ الدُّنْيَا

عَبْدُ اللَّهِ

امام حسین علیه السلام فرمود: سخنانم را بشنوید و گفتارم را بنویسید که اگر گفتارم را بشنوید و از دستوراتم پیروی کنید شما را به راه رشد و دستگیری و سعادت و کمال راهنمایی و هدایت می‌کنم پس هر کس از من پیروی کند، دستگاز و سعادت‌مند است و هر کس نافرمانی امر کند از هلاک شدگان خواهد بود.

بحار الانوار ج ۴۴ ص ۱۲۷ و ۳۴۰

بازینج پشورا که درین عالم است

تلاش کلا

بازینج پشورا که درین عالم است

غفلت یا تغافل

ای تشنگان کوثر ولایت! بیایید ... من سرچشمه را یافته‌ام. وا اسفا! باطن قبله را رها کرده‌اید و بر گرد دیوارهایی سنگی می‌چرخید؟ بیایید باطن قبله اینجاست. به خدا، اگر نبود که خداوند خود این چنین خواسته، می‌دیدید کعبه را که به طواف امام آمده است و حجرالاسود را می‌دیدید که با اوبیعت می‌کند. مگر نه اینکه انسان کامل، غایت تکامل عالم است؟ ای امت آخر! بر شما چه رفته است؟ مگر تا کجا می‌توان در محاق غفلت و کوری فرو شد که خورشید را شناخت؟ معاویه مرده است و یزید بر خلافت خویش از مردم بیعت می‌گیرد. آیا می‌توان دست بیعت به یزید داد و آنگاه باز هم به جانب قبله نماز گزارد؟ یزید که قبله نمی‌شناسد، یزید که نماز نمی‌گزارد چه رفته است شما را ای امت آخر؟ ... آیا کسی هست که روح خویش را به شیطان نفروخته باشد؟ و امحدا! چرا هیچ دستی و علمی از هیچ جا به یاری حق بلند نمی‌شود؟ آیا همه دست‌ها را بریده‌اند؟ زبان‌ها را نیز؟ پس چرا هیچ فریادی به دادخواهی برنخاسته است؟ حضرت امام حسین علیه السلام از روز جمعه سوم شعبان که قافله عشق به مکه رسیده است تا هشتم ذی‌الحجه که مکه را ترک خواهد کرد، چهار ماه و چند روز در این شهر توقف داشته است... چهار ماه و چند روز... پس واقعه آن همه شتابزده روی نداده است که کسی فرصت اندیشیدن در آن را نداشته باشد...

قله فداکاری

اساس دین با عاشورا پیوند خورده و به برکت عاشورا هم باقی مانده است. اگر فداکاری بزرگ حسین بن علی علیه السلام نمی‌بود که این فداکاری، وجدان تاریخ را به کلی متوجه و بیدار کرد در همان قرن اول یا نیمه‌ی قرن دوم هجری، بساط اسلام به کلی برچیده می‌شد. قطعاً این‌گونه است. اگر کسی اهل مراجعه به تاریخ باشد و حقایق تاریخی را ملاحظه کند، این را تصدیق خواهد کرد. چیزی که وجدان جامعه‌ی اسلامی را در آن زمان برآشفته و اسوه و الگویی برای بعدی‌ها شد، همین حادثه‌ی عجیبی بود که تا آن روز در اسلام سابقه نداشت... حادثه‌ی عاشورا، در اوج قلّه‌ی فداکاری و شهادت باقی ماند و همچنان تا قیامت باقی خواهد ماند.

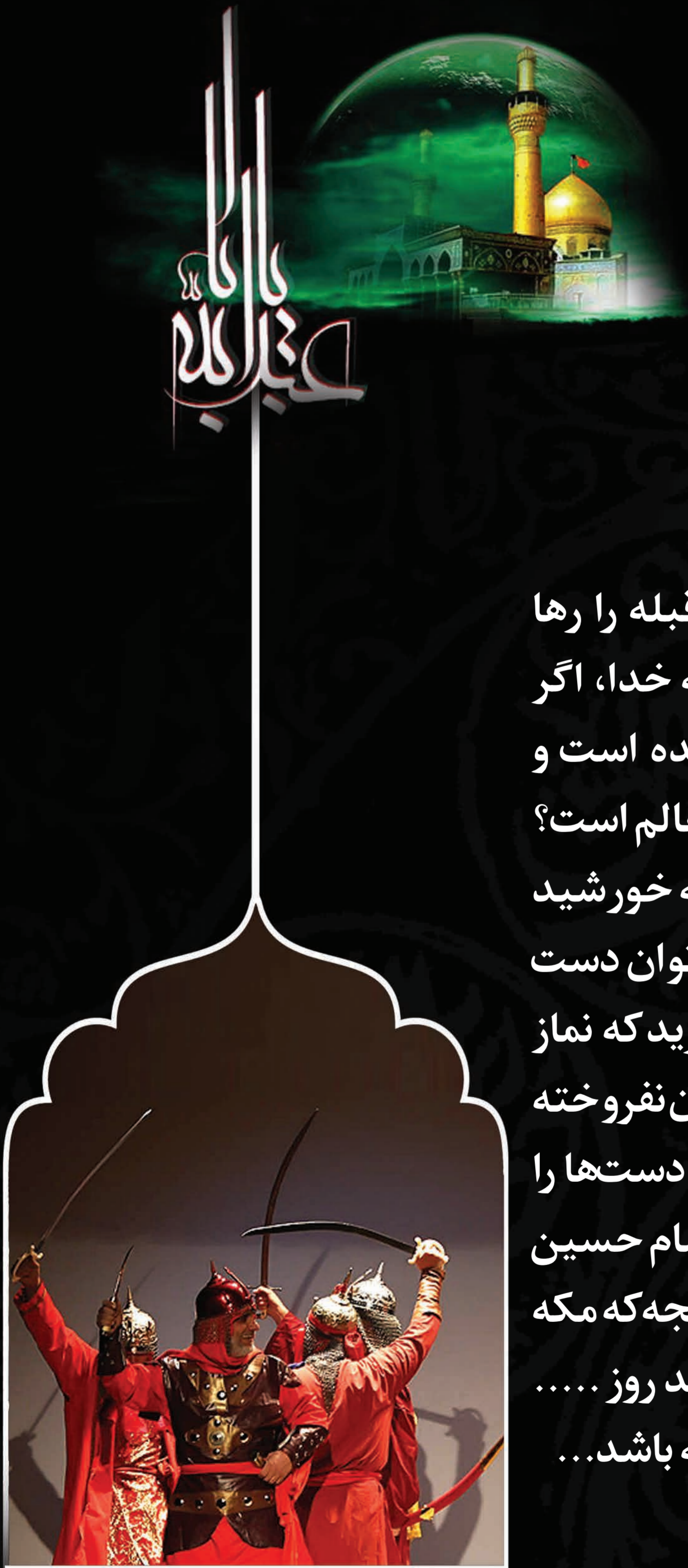
مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَدْرِكَهُ لَوْلَا إِيمَانُ رَبِّنَا
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَدْرِكَهُ لَوْلَا إِيمَانُ رَبِّنَا
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَدْرِكَهُ لَوْلَا إِيمَانُ رَبِّنَا

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام: شما را به تقوای الهی و ترس از خدا سفارش می‌کنم. زیرا خداوند برای کسی که تقوای الهی داشته باشد ضمانت کرده، که حالش را از آنچه کراهت و ناخوش دارد، به آنچه که دوست می‌دارد، تغییر دهد، و از آنجایی که گمان نمی‌برد، دوزیاش را فراهم سازد.

صحیفه الحسین، ص ۲۲۲

بازینج عهده و عهد است

تفکیک

بازینج پشت که درخت عالم

بدعهدی ایام

آن کدام رنج طاقت‌فرسایی است که چاه‌ها را رازدار ناله‌های علی (علیه السلام) کرده است؟ هیچ دیده‌ای که نخل‌ها بگرینند؟ ... هرگز غروب هنگام در نخلستان‌های کوفه بوده‌ای؟ گویی هنوز صدای بغض‌آلود امام علی (علیه السلام) از فاصله قرن‌ها به گوش می‌رسد که با مردم کوفه می‌گوید: «یا اشباه الرجال و لا رجال... ای نامردمان مردمنما، ای آنان که همچون اطفال در عالم رویاهای خویش غرقه‌اید و عقلتان همچون نوع‌روسان تازه به حجله رفته است؟ دوست داشتیم که شما را هرگز نمی‌دیدم و نمی‌شناختم که مرا از آن جز ندامت و اندوه نصیبی نرسیده است. خدوند مرگتان دهد که قلبم را سخت آزرده‌اید و سینه‌ام را از غیظ آکنده‌اید... چون در ایام تابستان شما را به جنگ فراخواندم، گفتید اکنون در بحبوحه خرماپزان است، بگذار تا گرما کمی پایین افتد! و چون در زمستان شما را گسیل داشتیم، گفتید اکنون چله زمستان است، بگذار تا سوز و سرما فرو نشیند! و این بهانه‌ها همه تنها برای فرار از جنگ و جهاد است. شما که از سرما و گرما این چنین می‌گریزید از شمشیر دشمن چگونه خواهید گریخت؟...»

مگر امام فراموش کرده بود که کوفیان با برادرش امام حسن مجتبی علیه السلام چه کردند؟ از یک سو گرداگرد او را گرفتند و از دیگر سو برای معاویه نامه نوشتند که اگر می‌خواهی، حسن علیه السلام را دست بسته نزد تو می‌فرستیم! آری امام کوفیان را می‌شناخت، اما امام، در ادای آن عهد ازلی هرگز مأذون نیست که حجت ظاهر را رها کند چگونه می‌توان همه آن هزاران نامه را نادیده انگاشت و حکم بر تأویل کرد؟ و از آن گذشته، اگر امام به دعوت کوفیان اعتماد نکند چه کند؟ آیا می‌توان با یزید دست بیعت داد و باز هم به جانب قبله نماز گزارد؟

چرا اینطور شد؟

آدم باید به فکر فرو رود؛ چرا اینطوری شد؟ ... از درس‌های عاشورا مهم‌تر عبرت‌های عاشورا است، این را هم قبلاً گفته‌ام، کار به جایی برسد که جلوی چشم مردم حرم پیامبر صلی الله علیه و آله را بیاورند در کوچه و بازار به آنها تهمت خارجی بزنند... این که بنده را دچار دغدغه می‌کند اینجای قضیه است؟ من می‌گویم چه شد که به اینجا رسید کار؟ چه شد که امت اسلامی که آنقدر نسبت به جزئیات احکام اسلامی و آیات قرآن دقت داشتند در چنین قضیه واضحی اینقدر دچار غفلت و سهل‌انگاری بشود که یک چنین فاجعه‌ای بوجود بیاید؟

مقام معظم رهبری

صیبه عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ وَاللَّهُ يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْقَائِمَ

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی

امام باقر علیه السلام: خداوند متعال در مقابل شهادت امام حسین علیه السلام امامت را در نسلش، شفا را در تربتش و اجابت را نزد مزارش قرار داده. دوزهایی را که زائرش برای دفت و برگشت، صرف می کند از عمرش حساب نمی کند.

امالی شیخ طوسی، ص ۳۱۷

بازین حج و عمره و حج است

تذکیر

بازین حج پیش از آنکه در حج عالم

امام، حجت خدا، پناه امت

خون حسین و یارانش کهکشانی است که بر آسمان دنیا راه قبله را می نمایاند. بگذار اصحاب دنیا ندانند. گرم لجنزار چگونه بداند که بیرون از دنیایی که او تن می پرورد، چیست؟ زمین و آسمان او همان است و اگر او را از آن لجنزار بیرون بکشند، می میرد.

امت محمد صلی الله علیه و آله وسلم را آن روز جز حسین ملجأ و پناهی نبود. چه خود بدانند و چه ندانند، چه شکر نعمت بگذارند و چه نگذارند. واقعه عاشورا دروازه ای از نور است که آنان را از ظلم آباد یزیدیان به نورآباد عشق رهنمون می شود... اگر نبود خون حسین، خورشید سرد می شد و دیگر در آفاق جاودانه ی شب نشانی از نور باقی نمی ماند... حسین علیه السلام چشمه خورشید است.

عجبا امام مأمّن کره ارض است و اگر نباشد، خاک اهل خویش را یکسره فرو می بلعد، و اینان برای او امان نامه می فرستند... و مگر جز در پناه حق نیز مأمّنی هست؟ عقل را ببین که چگونه در دام جهل افتاده است! و عشق را ببین که چگونه پاسخ می گوید: «آن که مردم را به طاعت خداوند و رسول او دعوت می کند هرگز تفرقه افکن نیست و مخالفت خدا و رسول نکرده است. بهترین امان، امان خداست. و آنکس که در دنیا از خدا نترسد، آنگاه که قیامت بر پا شود در امان او نخواهد بود. و من از خدا می خواهم که در دنیا از او بترسم تا آخرت را در امان او باشم.

چشمه جوشان معنویت

تحقیقاً یکی از مهمترین امتیازات جامعه شیعه بر دیگر جوامع مسلمان، این است که جامعه شیعه، برخوردار از خاطره ی عاشورا است. از همان روزی که موضوع ذکر مصیبت حسین علی علیه السلام مطرح شد، چشمه ی جوشانی از فیض و معنویت در اذهان معتقدین و محبتین اهل بیت علیهم السلام جاری گشت. این چشمه ی جوشان، تا امروز همچنان ادامه و جریان داشته است؛ بعد از این هم خواهد داشت و بهانه ی آن هم یادآوری خاطره ی عاشورا است.

مقام معظم رهبری

بصیرت عاشورایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْنَا
الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ الْمَعْرُوفَ
وَالَّذِي هَدَى النَّبِيَّ الْكَرِيمَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَالَّذِي هَدَى الْمُتَّقِينَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَالَّذِي هَدَى الْمُتَّقِينَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

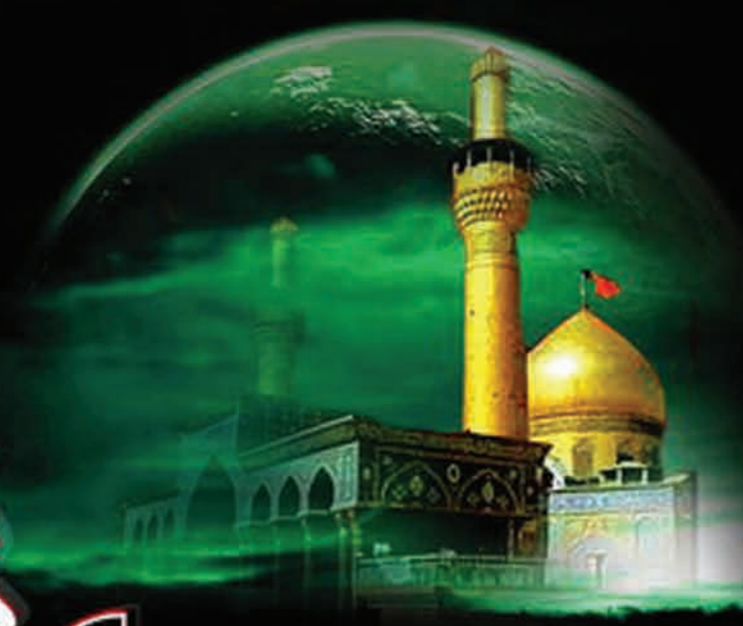

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

هَيْهَاتَ مِنَ الدُّنْيَا

عاشوراء

حضرت علی علیه السلام روزی گذرش از کربلا افتاد و فرمود:
اینجا قربانگاه عاشقان و مشهد شهیدان است شهیدانی که نه شهدای گذشته
و نه شهدای آینده به پای آنها نمی‌رسند.

تهذیب ج ۶، ص ۷۳ و بحران ج ۹۸، ص ۱۱۶۰

بازینج عجم و حرام است

تله کلا

بازینج پشتر که درین عالم

مناظره عقل و عشق

عقل الهی، عشق الهی می‌سازد و این دو در کربلا حماسه و عرفان می‌سازند و وجود آدمی در میان دو ساحت عقل الهی و غرائز نفسانی وقتی به اختیار نشیند و گوهر عقل الهی را برگزیند انسان بودن او معنا پیدا می‌کند. در روز هشتم ذی‌الحجه، یوم الترویج، امام حسین علیه‌السلام آگاه شد که عمرو بن سعید بن عاص با سپاهی انبوه به مکه وارد شده است تا او را مخفیانه دستگیر کنند و به شام برند و اگر نه حرمت حرم امن را با خون او بشکنند.

آنان که روبه سوی قبله خویش نماز می‌گزارند معنای حرمت حرم امن را چه می‌دانند؟ کعبه آنان که در مکه نیست تا حرمت حرم مکه را پاس دارند؛ کعبه آنان قصر سبزی است در دمشق که چشم را خیره می‌کند. آنجا بهشتی است که در زمین ساخته‌اند تا آنان را از بهشت آسمانی کفایت کند... و از آنجا شیطان بر قلمرو گناه حکم می‌راند بر گمگشتگان بر هوت و هم بر خیال پرستانی که در جوار بهشت لایتناهای رضوان حق، سر در آخور غرایز حیوانی و دل به مرغزارهای سبز نمای حیات دنیا خوش داشته‌اند، حال آنکه این همه، سرابی است که از انعکاس نور در کویر مرده‌دل‌های قاسیه پیدا آمده است. کعبه قبله احرار است و رستگان از بندگی غیر؛ اما اینان بت خویش را می‌پرستند. امام برای اعمال حج احرام بسته است و لکن اینان احرام بسته‌اند تا شمشیرهای آخته خویش را از چشم‌ها پنهان دارند... شکستن حرمت حرم خدا برای آنان که کعبه را نمی‌شناسند چندان عظیم نمی‌نماید و اگر با آنان بگویی که امام حسین علیه‌السلام برای پرهیز از این فاجعه مکه را ترک گفته است در شگفت خواهند آمد... اما آن که می‌داند حرم خدا نقطه پیوند زمین و آسمان است، در می‌یابد که شکستن حرمت حرم آن همه عظیم است که چیزی را با آن قیاس نمی‌توان کرد.

امام حج را با نیت عمره مفرده به پایان بردند و آنگاه عزم رحیل را با کاروانیان در میان نهادند: «الحمد لله، ماشاء الله و لاقوه الا بالله و صلی الله علی رسوله...»

عاشورا، درس فداکاری

بحث درس‌های عاشور، که یک بحث زنده و جاودانه و همیشگی است؛ مخصوص زمان معینی نیست. درس عاشورا، درس فداکاری و دینداری و شجاعت و مواسات و درس قیام لله و درس محبت و عشق است. یکی از درس‌های عاشورا، همین انقلاب عظیم و کبیری است که شما ملت ایران پشت سر حسین زمان و فرزند ابی عبدالله الحسین انجام دادید. خود این، یکی از درس‌های عاشورا بود.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَمَلَهُ يَوْمَئِذٍ حَمَلًا
مَعْلُومًا وَبَدَأَ يَوْمَئِذٍ
مَنْعَةً لِّلنَّاسِ فَمَا كُنَّا
مُؤْمِنِينَ إِلَّا بِنُورِهِ
فَلْيُحْمَلْهُ إِلَى الْوَجْدِ
مُؤْمِنِينَ

سازمان اوقاف، امور خیریه
معاونت فرهنگی

عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَمَلَهُ يَوْمَئِذٍ حَمَلًا
مَعْلُومًا وَبَدَأَ يَوْمَئِذٍ
مَنْعَةً لِّلنَّاسِ فَمَا كُنَّا
مُؤْمِنِينَ إِلَّا بِنُورِهِ
فَلْيُحْمَلْهُ إِلَى الْوَجْدِ
مُؤْمِنِينَ

امام حسین علیه السلام: کسی که از طریق گناه بخواد به چیزی برسد؛ آنچه را امید دارد، زودتر از دست می‌دهد (و بدان نمی‌رسد) و از آنچه می‌ترسد زودتر بدان می‌رسد.

الکافی ۲، حدیث ۳

بازینج نوحه پدو پام است

تله کلا

بازینج پشتر که درین عالم

ندامت در محرابی به باغ امید

قافله عشق در سفر تاریخ است و این تفسیری است بر آنچه فرموده‌اند: کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا... این سخنی است که پشت شیطان را می‌لرزاند و یاران حق را به فیضان دائم رحمت او امیدوار می‌سازد.

و توای آن که در سال شصت و یکم هجری هنوز در ذخائر تقدیر نهفته بوده‌ای و اکنون، در این دوران جاهلیت ثانی و عصر توبه بشریت، پای به سیاره زمین نهاده‌ای، نوید مشو، که تورا نیز عاشورایی است و کربلایی که تشنه خون توست و انتظار می‌کشد تا تو زنجیر خاک از پای اراده‌ات بگشایی و از خود و دل‌بستگی‌هایش هجرت کنی و به کهف حصین لازمان و لامکان ولایت محلق شوی و فراتر از زمان و مکان، خود را به قافله سال شصت و یکم هجری برسانی و در رکاب امام عشق به شهادت رسی ... یاران! شتاب کنید، قافله در راه است.

می‌گویند که گنهکاران را نمی‌پذیرند؟ آری گناهکاران را نمی‌پذیرند؟ آری گناهکاران را در این قافله راهی نیست. اما پشیمانان را می‌پذیرند.

آدم نیز در این قافله ملازم رکاب حسین است، که او سرسلسله خیل پشیمانان است و اگر نبود باب توبه‌ای که خداوند با خون حسین میان زمین و آسمان گشوده است، آدم نیز دهشت‌زده و رها شده و سرگردان، در این برهوت گمگشتگی وا می‌ماند.

زالال محبت

تشیع، آیین محبت است. خصوصیت محبت ، خصوصیت تشیع است. کمتر مکتب و مسلک و دین و آیین و طریقه‌یی مثل تشیع، با محبت سر و کار داشته است. علت این هم که چنین فکری تا امروز مانده - در حالی که این همه با آن مخالفت کرده‌اند - این است که ریشه در زلال محبت داشته و دین تولی و تبری و آیین دوست داشتن و دشمن داشتن است و عاطفه در آن، با فکر هماهنگ و همدوش است.

مقام معظم رهبری

بصیرت عاشورایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ
وَبِاللَّهِ نَتَوَكَّلُ
وَاللَّهُ مَعِ الصَّابِرِينَ

سازمان اوقاف، امور خیریه
و معاونت فرهنگی

عاشوراء

عاشوراء
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ
وَبِاللَّهِ نَتَوَكَّلُ
وَاللَّهُ مَعِ الصَّابِرِينَ

امام حسین علیه السلام: بدانید که حاجت‌ها و نیازهای مردم که به سوی شما می‌رسد و شما می‌توانید آنها را بر آورده‌اید از نعمت‌های الهی است که به شما عنایت شده! بنابراین، از این نعمت‌ها ملول و زنجیده‌خاطر نشوید و آنها را به دیگری مسپارید که دچار قهر و عذاب الهی می‌شوید.

عرفان در عاشورا

می‌بینیم این جا هم (قضیه‌ی عاشورا و کربلا) با این‌که میدان حماسه و جنگ است، اما از لحظه‌ی اول تا لحظه‌ی آخری که نقل شده است که حضرت صورت مبارکش را روی خاکهای گرم کربلا گذاشت و عرض کرد: «الهی رضا بقضاتک و تسلیماً لأمرک»، با ذکر و تضرع و یاد و توسل همراه است. از وقت خروج از مکه که فرمود: «من کان فینا بذلاً مهجته موطناً علی لقاء الله نفسه فلیرحل معنا»، با دعا و توسل و وعده‌ی لقای الهی و همان روحیه‌ی دعای عرفه شرو ع می‌شود، تا گودال قتلگاه و «رضاً بقضاتک» لحظه‌ی آخر. یعنی خود ماجرای عاشورا هم یک ماجرای عرفانی است. جنگ است، کشتن و کشته شدن است، حماسه است اما وقتی شما به بافت اصلی این حادثه‌ی حماسی نگاه می‌کنید، می‌بینید که عرفان هست، معنویت هست، تضرع و روح دعای عرفه هست.

مقام معظم رهبری

بازینج پشورا که درین عالم
بازینج نوحه و جزا هست

یادگیری

عرفان حسینی و عرفان‌های کاذب

در این مقال بر آنیم تا با تبیین قامت بلند عرفان عاشورایی، جوانان را از ابتلاء به انحرافات و عرفان‌های بیماری‌زا واکسینه کنیم تا بدانند که آرامش حقیقی در سایه‌سار معنویت حسینی است.

۱. عرفان حسینی اندیشه‌زا؛ عرفان‌های کاذب، اندیشه‌سوز

روی آوردن قشر وسیعی از جامعه غرب به الکل و مواد مخدر برای رهایی از اضطراب و تعطیلی عقل است. در عقل‌ستیزی اینان همین بس که می‌گویند: نباید با ذهن مشورت کرد بلکه باید آن را به مرخصی فرستاد! در حالی که سیر و سلوک عرفان اسلامی از آغاز با تفکر همراه است. در مکتب عرفانی امام حسین علیه السلام نماز جایگاهی ویژه دارد، نمازی که در آن توجه و تفکر باشد تا به انسان هوشمندی و معرفت بدهد.

۲. عرفان حسینی بیداری بخش، عرفان‌های کاذب، غفلت‌گرا

غفلت و به تعبیر دقیق‌تر اغفال‌گری از شاخص‌های مهم مسلک‌های جدید است. در حالی که محور عرفان حسینی، آگاهی و بیداری است. امام حسین (علیه السلام) در آخرین لحظه‌های روز عاشورا، از راهنمایی دست برداشت. عرفان خدامحور از خلق و جامعه غافل نیست.

۳. عرفان حسینی پویا و حماسه‌ساز؛ عرفان‌های کاذب، تخیلی

جهاد مصلحانه میوه‌ای است که تنها بر تنه تنومند عرفان حسینی می‌روید ولی در عرفان‌های کاذب فرد با پذیرش نظرات خرافه‌گرایانه، استعمال دارو و مواد مخدر روح ظلم‌ستیزی را در خود می‌میراند.

۴. عرفان حسینی مبتنی بر عقل و وحی و عرفان‌های کاذب پر از سحر و خرافه

۵. عرفان حسینی حاوی لذت‌های بلند معنوی و عرفان‌های کاذب حاوی لذت‌های حقیر مادی

در مکتب امام حسین (علیه السلام) شادی هم رنگ معنوی دارد. بُریر و اصحاب دیگر امام شب عاشورا شادمان بودند و می‌خندیدند ولی عرفان‌های کاذب، چون شادی واقعی و درستی ندارند، بناچار با قرص‌های روان‌گردان و موسیقی‌های مبتذل به دنبال شادی می‌گردند. بین تفاوت ره از کجاست تا به کجا؟

بصیرت عاشورایی

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام فرمود: مردم‌بند و تابع دنیا هستند و مذهب. بازچه زبانشان گردیده است و برای امر از معاش خود، دین را محور قرار داده اند. پس اگر بلائی و خطری انسان را تهدید کند، دین داران واقعی کمیاب خواهند شد.

«محکمة البیضاء» ج ۴ ص ۲۲۸

بازینج نوحه پوچر اہم است

تھیک کلا

بازینج پوچر کہ درخت عالم

عاشورا و تصفیہ روح

از مهم‌ترین و حساس‌ترین آثار محبت به پاکان، مخصوصاً اهل بیت (علیہم السلام) تصفیہ‌گری است. محبت اهل بیت (علیہم السلام) فضیلت‌ساز و ردیلت‌سوز است و دوستی با آنان بیش از آنکه خود هدف باشد وسیله‌ای است برای خودسازی.

مطمئن‌ترین راه خودسازی آن است که انسان، شخص کامل یعنی امام (علیه السلام) را پیدا کند و رشته محبت و ارادت او را به گردن دل بیاویزد. این طریق هم بی‌خطر است و هم سریع‌تر، همچون جمع کردن ذرات آهن درون خاک با آهن‌ربا.

نیروی محبت و ارادت، مانند آهن‌ربا، صفات ردیله را جمع می‌کند و دور می‌ریزد و از درون می‌زداید. سرّ مسأله آن است که عشق به پاکان، اطاعت‌آور است، چرا که بیشترِ اهتمام عاشق همگونی و همرنگی با معشوق و تبعیت عملی از اوست.

اصحاب امام حسین علیه السلام، همچون مولایشان دلی مالامال از عشق خدا داشتند و مصداق این حدیث قدسی که: «هنگامیکه بنده متوجه من باشد حاجت و لذتش را در یاد خود قرار می‌دهم و چون با او چنین کنم، او به من عشق می‌ورزد و من به او عشق می‌ورزم و در این صورت حجاب بین خود و او را بر می‌دارم و او جز من کسی را نمی‌بیند»

در میان اصحاب امام، کسانی بودند که آن چنان جذب عشق به خدا و ولی او شدند که دل از دنیا کردند؛ اهل و عیال و قوم و قبیله را وا گذاردند و کربلایی شدند.

اثر محبت به امام حسین علیه السلام

... اگر محبت در تشیع نبود این دشمنی‌های عجیبی که با شیعه شده باید او را از بین می‌برد. همین محبت شما مردم به حسین بن علی علیه السلام ضامن حیات و بقای اسلام است این که امام [خمینی رحمه الله] می‌فرمود:
«عاشورا اسلام را نگه داشت» معنایش همین است...

مقام معظم رهبری

تصفیہ روح
عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَبَّبَ إِلَى اللَّهِ حَبِيبًا
وَمَنْ حَبَّبَ إِلَى اللَّهِ حَبِيبًا
وَمَنْ حَبَّبَ إِلَى اللَّهِ حَبِيبًا
وَمَنْ حَبَّبَ إِلَى اللَّهِ حَبِيبًا

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

عاشورا

امام حسین علیه السلام: هر کس خدا را آن گونه که حق اوست، عبادت کند، خداوند، بیش از آرزوها و نیازش به او اعطا می کند.

تنبیه الخواطر صفحه ۲۲۳

بازین حج پیش از آنکه

تلاش کنی

بازین حج پیش از آنکه

حر و کربلا (۱)

راستی که تحلیل وقایع تاریخ سخت دشوار است. سرّ دشواری کار در پیچیدگی های روح آدمی است وقتی که مه در عمق دره ها فرو می نشیند، اگر چه تاریکی کامل نیست، اما آفتاب پنهان است و چشم انسان جز پیش پای خویش را نمی بیند. اگر نباشد اینکه آفریدگار، ما را در کشاکش ابتلائات می آزماید عاداتمان را متبدل می سازد و شیاطین پنهان در زوایای تاریک درون را در پیشگاه عقل رسوا می دارد، چه بسا که در این غفلت پنهان همه عمر را سر می گردیم و حتی لحظه ای به خود نمی آمدیم.

آنچه حر را در دستگاه بنی امیه نگه داشته بود غفلت است. غفلتی که بر اساس آیات فراوان پایه همه بدی هاست و تنها راه خروج از این چاه ظلمانی در مرحله نخست آن است که انسان نسبت به غفلت خویش تذکر پیدا کند و زیورهای عرشی که عبارت باشند از گوش و چشم و قلب را به رنگ خدا مزین سازد. هر انسانی را ليله القدری است که در آن ناگزیر از انتخاب می شود و حر را نیز شب قدر این چنین پیش آمد... «عمر بن سعد» را نیز... من و تو را هم پیش خواهد آمد. اگر باب یالیتنی کنت معکم هنوز گشوده است، چرا آن باب دیگر باز نباشد که لعن الله امه سمعت بذلک فرضیت به؟ ماندن در صف اصحاب عاشورایی امام، تنها با عشق و یقین مطلق ممکن است... و ای دل! تو را نیز از این سنت لایتغیر خلقت گریزی نیست. نپندار که تنها عاشوراییان را بدان بلا آزموده اند و لاغیر، صحرای بلا به وسعت همه تاریخ است.

اگر تقوا نباشد...

کسانی که دلسوزند نباید بگذارند معیارهای الهی در جامعه عوض بشود. اگر معیار تقوا در جامعه عوض شد معلوم است که باید خون یک انسان با تقوای بی مثل حسین بن علی (علیه السلام) ریخته شود. اگر زرنگی و دست و پا داری در کار دنیا و پشت سر هم اندازی و دروغگویی و بی اعتنائی به ارزش های اسلامی ملاک قرار گرفت، معلوم است که کسی مثل یزید باید در رأس کار قرار بگیرد و کسی مثل عبیدالله باید شخص اول کشور عراق بشود.

مقام معظم رهبری

صیقل عسور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ عَمِلْ سَئِئَةً مِّنْ شَيْءٍ فَسَاءَ لَهَا عَاقِبَةُ
وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ شَيْءٍ فَسَاءَ لَهَا عَاقِبَةُ
وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ شَيْءٍ فَسَاءَ لَهَا عَاقِبَةُ
وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ شَيْءٍ فَسَاءَ لَهَا عَاقِبَةُ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

عِبَادَاتُ اللَّهِ

حضرت سیدالشهداء علیه السلام هنگام مشاهده قبر فرمود: «چقدر ظاهر آنها زیباست! در حالی که مصایب و شداید در درون آنها نهفته است. پس ای بندگان خدا! از خدا بترسید و به ظواهر فریبند؛ دنیا مشغول نشوید زیرا قبر خانه‌ی عمل است. پس در عمل کوشا باشید و از آخرت غفلت نوزدید. سپس حضرت این اشعار را خواند: ای که به دنیا مشغولی و آرزوهای بلند تو را فریفته است! مرگ ناگهان از راه می‌رسد و قبر صندوق عمل است.

احفای الحق ج ۱۱، ص ۶۲۸

بازینج نوحه پوچه پرام است

تله کلا

بازینج پوچه که درخت عالم

حر و کر بلا (۲)

در اینکه لشکریان حر تاخته‌اند و بر سر راه او صف بسته‌اند، تردید نیست. امام می‌فرماید: «ثکلتک امک! ما ترید منی؟ مادرت در عزای تو بگرید، از من چه می‌خواهی؟» آنچه حربن یزید در جواب امام گفته، سخنی است که او را مستحق توبه کرده است. روزنه‌ای از نور است که به سینه حر گشوده می‌شود و سفره ضیافتی است که عشق را به نهانخانه دل او می‌همان می‌کند. حر گفت: «هان والله! اگر جز تو عرب دیگری این سخن را بر زبان می‌آورد، در هر حال، دهان به پاسخی سزاوار او می‌گشودم. کائناً ما کان: هر چه بادا باد... اما والله مرا حقی نیست که نام مادر تو را جز به نیکوترین وجه بر زبان بیاورم.» جمله ارباب مقاتل و مورخین حربن یزید را بر این سخن ستوده‌اند و حق نیز همین است. سخن، ثمره گلبوته دل است و حر را بین که از دهانش یاس و یاسمن می‌ریزد. این سخن ریحانی از ریاحین بهشت است که از گلبوته ادب حر برآمده. و از آن پس آتش بر حر، چون دیگر یاران سرد و سلامت می‌شود و تیرها پیکهای بشارتی هستند به بهشت. تیرها می‌بارند... تا بین ما و حیات دنیا را هر چه هست، ببرند و رشته توکل ما را محکم کنند و ما را به یقین برسانند و سر آنکه آتش بر ابراهیم گلستان می‌شود نیز یقین است. اگر تو نیز یقین کنی که آتش بی‌اذن خالق آتش نمی‌سوزاند، بر تو نیز سرد و سلامت خواهد شد.

فرهنگ عاشورا

عاشورا یک حادثه‌ی تاریخی صرف نبود؛ عاشورا یک فرهنگ، یک جریان مستمر و یک سرمشق دائمی برای امت اسلام بود. حضرت ابی‌عبدالله (علیه‌السلام) با این حرکت یک سرمشق را برای امت اسلامی نوشت و گذاشت. این سرمشق فقط شهید شدن هم نیست؛ یک چیز مرکب و پیچیده و بسیار عمیق است. سه عنصر در حرکت حضرت ابی‌عبدالله (علیه‌السلام) وجود دارد: عنصر منطقی و عقل، عنصر حماسه و عزت، و عنصر عاطفه.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ
 الْحَكِيمَ
 وَالَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةَ لِيَأْتِيَنَّكُمْ
 السَّاعَةَ وَالَّذِي يَجْعَلُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
 معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام هرگز در غیاب برادر دینی ات سخن مگو مگر آن سخنی که دوست داری او در غیاب تو بگوید (یا دوست دای در غیابت گفته شود).

بازینج عجم و حجاز است

تله کلا

بازینج پشتر که در حلقه عالم

خطبه حانسوز

امام ایستاد و خطبه‌ای کربلایی خواند: «اما بعد ... می‌بینید که دنیا به کجا کشیده است! جهان تغییر یافته، منکر روی کرده است و معروف چهره پوشانده و از آن جز ته‌مانده ظرفی، خرده نانی و یا چراگاهی که‌مایه باقی نمانده است.» «زنهار! آیا نمی‌بینید حق را که بدان عمل نمی‌شود و باطل را که از آن نهی نمی‌گردد تا مؤمن به لقای خدا مشتاق شود؟ پس اگر این چنین است، من مرگ را جز سعادت نمی‌بینم و زندگی با ظالمان را جز ملالت. مردم بندگان حلقه به گوش دنیا هستند و دین جز بر زبان‌شان نیست؛ آن را تا آنجا پاس می‌دارند که معاش ایشان از قبل آن رسد، اگر نه، چون به بلا امتحان شوند، چه کم هستند دینداران.» آه از رنجی که در این هفته نهفته است! هنوز نیم قرن از حجه الوداع نگذشته، امت محمد صلی الله علیه و آله وسلم تیغ بر اوصیای او کشیده‌اند و با نام اسلام، قلب اسلام را که امام است، می‌درند! اجسامشان به جانب قبله نماز می‌گزارند، اما ارواحشان هنوز همان اصنامی را می‌پرستند که ابراهیم شکسته بود. جاهلیت ریشه در درون دارد و اگر آن مشرک بت‌پرست که در درون آدمی است ایمان نیاورد، چه سود که بر زبان لا اله الا الله براند؟ آنگاه جانب عدل و باطن قبله را رها می‌کند و خانه کعبه را عوض از بتی سنگی می‌گیرد که روزی پنج بار در برابرش خم و راست شود و سالی چند روز گرداگردش طواف کند. وای کاش تا همین جا بسنده می‌کرد و قلب قبله را با تیغ نمی‌درید! عجب! جهان را ببین که چه سان و رارونه می‌شود!

نعمت یاد حسین علیه السلام

یکی از بزرگترین نعمتها، نعمت خاطره و یاد حسین بن علی علیه السلام، یعنی نعمت مجالس عزا، نعمت محرم و نعمت عاشورا برای جامعه‌ی شیعی ماست. متأسفانه برادران غیر شیعی ما از مسلمین، خود را از این نعمت برخوردار نکردند. اما می‌توانند از این نعمت بهره‌مند شوند و امکانش هم وجود دارد. البته بعضی از مسلمین غیر شیعه در گوشه و کنار، ذکر محرم و عاشورا را دارند. ولی آن‌گونه که باید و شاید، بینشان رایج نیست؛ در حالی که بین ما رایج است.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ لَنَا مِنْ نَفْسِنَا
ذُرِّيَّةً وَرَخَصَ بِنَا
عِلْمَهُ إِنَّ رَبَّنَا لَكَلِيمٌ

سازمان اوقاف، امور خیریه
و معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام: گریستن از پیر خدا، مایه ذهابی از آتش [دوزخ] است.

جامع الاخبار صفحه ۵۰۲

بازین حج و عمره چه است

تذکره

بازین حج و عمره چه است

تطابق قرآن ناطق با قرآن مجید

امامان معصوم علیهم السلام قرآن ناطق و ترجمان وحی الهی بودند و آنان که حجت خدا بر مردم و سرمشق عملی افراد بشرند بطور حتم هماهنگ با متن وحی بوده‌اند. و ما در این مقال برخی از وجوه این هماهنگی را به اختصار بر می‌شمریم:

۱. نورانیت

قرآن کریم در وصف خود فرموده «قد جاء کم من الله نور و کتاب مبین» قرآن نورانیت است و حسین (علیه السلام) و کلامش و حماسه‌ی عاشورایش سراسر نور که در جامعه کبیره آمده است: السلام علی ... مصابیح الدجی «سلام بر شما چراغهای تاریکی» و در باره امام حسین (علیه السلام) در زیارت‌نامه آن حضرت آمده است کنت نوراً فی الاصلاب الشامخه و در صلب نورانی بودی.

۲. شفاعت کردن

امامان معصوم (علیهم السلام) همانند قرآن از حق شفاعت برخوردارند. امام صادق (علیه السلام) در مناجاتش با خدای متعال عرض می‌کند «یا من ... و عدنا الشفاعه» یعنی «ای خدایی که به ما وعده‌ی شفاعت دادی و چه شافعی برتر از امام حسین (علیه السلام)؟»

۳. شریک قرآن بودن

در زیارت امام حسین (علیه السلام) آمده است: «السلام علیک یا شریک القرآن» آری امام حسین (علیه السلام) آینه قرآن است. اگر قرآن متصف به «کریم» است حسین (علیه السلام) نیز «کریم الخلاق» است اگر از اوصاف قرآن عزیز است امام حسین (علیه السلام) مظهر عزت و کرامت است. و در یک جمله همانگونه که از اوصاف قرآن «حق» بودن آن است، امام حسین (علیه السلام) نیز به حق بوده و همه‌ی رفتار و سلوکش بر اساس حق است به گونه‌ای که در بخشی از زیارت آن حضرت آمده است: ان الحق معک و الیک و انت اهل و معدنه: براستی که حق با تو و بسوی توست و تو شایسته حقی و منشأ آن. (کامل زیارات، ص ۲۳۵)

عاشورا پشتوانه انقلاب‌ها

ماجرای حسین بن علی (علیه السلام)، حقیقتاً موتور حرکت قرون اسلامی در جهت تفکرات صحیح اسلامی بوده است. هر آزادیخواه و هر مجاهد فی سبیل الله و هر کس که می‌خواست از میدان خطر وارد بشود، از آن ماجرا مایه گرفته و آن را پشتوانه‌ی روحی و معنوی خود قرار داده است. در انقلاب ما، این معنا به صورت یتنی واضح بود. معلوم نبود اگر ما این حادثه را نمی‌داشتیم، چه‌طور می‌توانستیم در این معرکه خوض کنیم. این خودش فصل عریض و قابل تعمقی است که تمسک به ذیل ماجرای عاشورا و مجاهدت سید الشهداء (علیه السلام)، چه تأثیری در وضع انقلاب ما داشت. انسان وقتی در این مسأله غور می‌کند، از عظمت تأثیر آن حادثه به دهشت می‌افتد و فکر می‌کند کسانی که از آن محرومند، این خلأ را چگونه می‌توانند پر کنند.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ
مُعْتَبِرًا بِعِبَادِهِ الْقِيَامِ
وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام: بدانید که شیرینی و تلخی دنیا، خواب و رویایی بیش نیست، و آگاهی و بیداری واقعی در آخرت است، آن کسی که در آنجا به دستگیری رسد دستگاز و خوشبخت است، و آنکه در آنجا گرفتار، عذاب الهی شود، تیرا روز و بدبخت است.

(حدائق الانوار، ج ۱، ص ۱۴۹؛ نهج الشهادت، ص ۱۶۹)

بازینج طرح نوحه پرو چاهم است

تله کلا

بازینج پیشتر که در حلق عالم

ساقی حسین (علیه السلام) است

سرّ الاسرار خطبه امام حسین علیه السلام در این عبارت است که «لیرغب المؤمن فی لقاء ربّه — تا مؤمن به لقای خدا مشتاق شود.» یعنی دهر بر مراد سفلگان می چرخد تا تو در کشاکش بلا امتحان شوی و این ابتلائات نیز پیوسته می رسد تا رغبت تو در لقای خدا افزون شود. پس ای دل، شتاب کن تا خود را به کربلا برسانیم! می گویی: مگر سر امام عشق را بر نیزه ندیده ای و مگر بوی خون را نمی شنوی؟ کار از کار گذشته است. قرن هاست که کار از کار گذشته است... اما ای دل، نیک بنگر که زبان رمز، چه رازی را با تو باز می گوید: کل ارض کربلا و کل یوم عاشورا. یعنی اگر چه قبله در کعبه است، اما فاینما تُولوا فثم وجه الله. یعنی هر جا که پیکر صد پاره تو بر زمین افتد، آنجا کربلاست؛ نه به اعتبار لفظ و استعاره، که در حقیقت. و هرگاه که علم قیام تو بلند شود عاشورا است؛ باز هم نه به اعتبار لفظ و استعاره، و اگر آن قافله را قافله عشق خواندیم در سفر تاریخ، یعنی همین.

لیرغب المؤمن فی لقاء ربّه... عجب رازی در این رمز نهفته است! کربلا آمیزه کرب است و بلا... و بلا افق طلعت شمس اشتیاق است. و آن تشنگی که کربلایان کشیده اند، تشنگی راز است. آن راز سر محبت خالق است به بنده. و اگر کربلایان تا اوج آن تشنگی — که می دانی — نرسند، چگونه جانیشان سر چشمه رحیق مختوم بهشت شود؟ آن شراب طهور که شنیده ای بهشتیان را می خوراند، میکده اش کربلاست و خراباتیانش این مستانند که این چنین بی سر و دست و پا افتاده اند. آن شراب طهور را که شنیده ای، تنها تنشگان راز را می نوشاند و ساقی اش حسین است؛ حسین از دست یار می نوشد و ما از دست حسین.

الا یا ایها الساقی ادر کأساً و ناولها که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها

نقش گریه بر امام در شخصیت انسان

بیان ماجرای عاشورا، فقط بیان یک خاطره نیست. بلکه بیان حادثه ای است که دارای ابعاد بی شمار است. پس، یادآوری این خاطره، در حقیقت مقوله ای است که می تواند به برکات فراوان و بیشماری منتهی شود. لذا شما ملاحظه می کنید که در زمان ائمه علیهم السلام، قضیه ی گریستن و گریاندن برای امام حسین علیه السلام، برای خود جایی دارد. مبادا کسی خیال کند که در زمینه ی فکر و منطق و استدلال، دیگر چه جایی برای گریه کردن و این بحثهای قدیمی است! نه! این خیال باطل است. عاطفه به جای خود و منطق و استدلال هم به جای خود، هر یک سهمی در بنای شخصیت انسان دارد.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ الْمَوْتَئِدَ وَالسَّمْوَ
 تِ وَالْأَرْضَ وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 آلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ

سازمان اوقاف، امور خیریه
 معاونت فرهنگی

امام حسن عسکری علیه السلام فرمود:

از جمله نشانه‌های مؤمن پنج چیز است: ۱. نمازهای پنج‌گانه ۲. زیارت اربعین ۳. انگشتر به دست
داست کردن ۴. بر خاک سجده کردن ۵. بسم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن (در قرائت نماز)

از تاریخ عبرت بگیریم

قرآن صادق مصدق، ما را به عبرت گرفتن از تاریخ دعوت می‌کند. چون در تاریخ چیزی هست که اگر بخواهیم از آن عبرت بگیریم، باید ما دغدغه داشته باشیم. این دغدغه مربوط به آینده است. چرا حالا این دغدغه باشد؟ مگر چه اتفاقی افتاده است؟ اتفاقی که افتاده در صدر اسلام است... آنها آمدند پسر پیغمبر، پسر فاطمه‌ی زهرا، پسر امیر المومنین را به عنوان خروج‌کننده بر امام عادل که بیزید بن معاویه باشد معرفی کردند و کارشان گرفت. حالا آنها که دستگاه حکومت ظالمند، هر چه دلشان می‌خواهد می‌گویند. چرا مردم باور می‌کنند؟ چرا مردم ساکت می‌مانند؟ این که بنده را دچار دغدغه می‌کند اینجای قضیه است. من می‌گویم چه شده که کار به آنجا رسید؟ چه شده که امت اسلامی که اینقدر نسبت به جزئیات احکام اسلامی و آیات قرآنی دقت داشت در یک چنین قضیه‌ی واضحی اینقدر دچار غفلت و سهل انگاری گردید که یک چنین فاجعه‌ای به وجود آمد؟ خوب این آدم را نگران می‌کند.

مقام معظم رهبری

صیقل عسورا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّيِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ
وَعَلٰى اُمَّةٍ مَّوَدَّةَ اللّٰهِ
وَعَلٰى اُمَّةٍ مَّوَدَّةَ اللّٰهِ
وَعَلٰى اُمَّةٍ مَّوَدَّةَ اللّٰهِ

سازمان اوقاف، امور خیریه
معاونت فرهنگی

باز اینجاست عرصه و حریم است

تله کلاس

باز اینجاست پرتلاش و سختی است

سوند های عاشورا و انتظار (۱)

راه مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، ادامه راه حسین (علیه السلام) است و «انتظار» ادامه‌ی عاشورا و برآمده از آن. برای ما دور ماندگان از صحنه عاشورا، یگانه راه، ثبت نام در کلاس «انتظار» و درآمدن در خیل منتظران است که حقیقت انتظار، همان در خیل و خیمه حسین بودن است. آنان که در کربلا چکاچک شمشیرها را نچشیدند، باید مرارت «انتظار» را به جان بخرند «عاشورائیان» پیمان خود را به پایان بردند و «مهدویان» با کوله‌بار فرهنگ شهادت، چشم انتظارند تا آن عهدی که با خدا و رسول بر پاسداری از حرم و حریم ثارالله بسته‌اند، به انجام برسانند «فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر» (احزاب/۳۳) و اینک محورهای این پیوند وثیق:

۱. مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرزند حسین است و خونخواه او. در زیارت عاشورا آمده است: ... ان یرزقنی طلب تارک مع امام منصور
۲. یاد حسین (علیه السلام) کلام نخستین مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است. الا یا اهل العالم ان جدی الحسین (علیه السلام) قتلوه عطشاناً
۳. «یا الثارات الحسین (علیه السلام)» شعار یاران مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است
۴. وجود امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) برای نجات انسان از بردگی فکری و برداشتن زنجیرهای اسارت از بشریت است و هدف امام حسین (علیه السلام) نیز در زیارت اربعین چنین بیان شده است: «و بذل مهجه فیک لیستنقذ عبادک من الجهاله و حیره الضلاله» یعنی: (خون خود را تقدیم تو کرد تا انسان را از نادانی و گمراهی رهایی بخشد.)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم: هر کس حسن و حسین را دوست دارد من او را دوست می‌دارم، هر کس از من دوست دارد خدا او را دوست دارد و هر کس که خدا او را دوست دارد او را وارد بهشت می‌کند. و هر کس حسن و حسین را دشمن بداند یا بر آنها ستم کند من او را دشمن می‌دارم، و هر کس از من دشمن دارد خدا دشمن او را داخل جهنم سازد و از برای او عذاب جاودان است.
آئین‌الاحمال ج ۶، ص ۲۲۲، ح ۳۹۱۶

عاشورا

بازینج نوحه پوچا ماست

تله کلا

بازینج پوچا که درین عالم

سوزهای عاشورا و انتظار (۲)

فرهنگ «عاشورا» زمینه‌ساز فرهنگ «انتظار» است.

انتظار ادامه‌ی عاشورا است و چشم به راه حسین دیگری نشستن در کربلایی به وسعت جهان.

فرهنگ عاشورا آن چنان در روح بشر رسوخ کرده و آتش عشقش، شراره‌ای در دل‌ها انداخته که بدون تردید، مؤثرترین و پایدارترین عامل فرهنگ‌ساز، برای شیعیان و تمامی انسان‌های آزاده‌ی عالم است.

به فرموده امام راحل (رحمه الله علیه): «ما هر چه داریم از محرم و صفر داریم».

میان «عاشورا» و «انتظار» ارتباطی است سترگ، توجه به تابلوی غمبار عاشورا و درس‌های آن، یعنی جامعه‌ای شایسته و منتظر، این پیام روشن دریافت می‌شود که امام حسین (علیه السلام) پیشوایی به حق بود و مردم هم‌عصر با او وظایفی بر عهده داشتند.

کوتاهی یا کم‌توجهی آن مردم به امام عصرشان، فاجعه کربلا را رقم زد و امروز؛ مائیم و امامی دیگر و «هل من ناصری» به پهنای خاک و خاک‌نشینان.

استمرار ماجرای

امام حسین علیه السلام

حسین بن علی قیامش برای این بود که بینی حاکمیت‌های علیه ارزشهای اسلامی و انسانی و الهی را به خاک بمالد و نابود کند؛ و همین کار را امام حسین با قیام خود کرد. مجالس ما، مجالس حسینی؛ یعنی مجالس ضد ظلم، مجالس ضد سلطه، مجالس ضد شمرها و یزیدها و این زیادهای زمان موجود، زمان حاضر معنایش این است. این استمرار ماجرای امام حسین است.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَبَسَ عَنِ النَّبِيِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِيقَةِ
وَالْحَقِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ
وَالْحَقِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ
وَالْحَقِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام: ای مردم! هر کس جود و بخشش کند، سَروزی می یابد و هر که بخل بوززد، به پستی می گراید. بخشندترین مردم کسی است که به فردی ببخشد که امید ی به او ندارد.

شر الدرر صفحه ۴۷۵

بازینج عجم و حجاز است

تله کلا

بازینج پشور که درین عالم

هنوز کربلاست

هنوز حنجره‌ی علی اصغر، مظلومیت تلاوت می کند و دستان بریده‌ی عباس به تمنای یاری گشوده است.

راه حسین (علیه السلام) هنوز هم رفتنی است و کاروان کربلا هنوز هم یاور می خواهد. یاورانی که زمزمه شبانه‌ی خیمه‌ها را بشناسند و سخاوت علقمه را تمرین کنند. اگر لبان وضوگرفته داری از عاشورا بگو و اگر تشنگی را می شناسی از نازکای حنجره اصغر بگو وقتی سخن از کربلا به میان می آید، در دریای حقیقت سرخ حسین (علیه السلام) معنا و محتوا موج می زند و سهم هر خطیب و واعظ و مادح، نویسنده و شاعر، هر قدر هم که توانا باشند تنها قطره‌ای است از دریاها دریا و ذره‌ای از هزاران هزار. درک حسین (علیه السلام) عظمت و وسعت می خواهد، سنخیت می خواهد، حسینی شدن می خواهد. و کتاب مبین عاشورا، نشریه‌ای است که همین قصه رمزآلود را دنبال می کند و با همین آدم‌ها کار دارد و در پی ایجاد همین سنخ است.

چه بلایی بر سر

آن جامعه اسلامی آمده است؟

و چگونه از همان شهر افرادی آمدند به کربلا و حسین بن علی (علیه السلام) و اصحابش را با لب تشنه به شهادت رساندند و حرم امیرالمومنین (علیه السلام) را به اسارت گرفتند. در پاسخ به این سوال قرآن جواب ما را داده است قرآن درد و بیماری را به مسلمین معرفی میکند. آن آیه این است که می فرماید: یکی دور شدن از ذکر خدا که مظهر آن صلوه و نماز است یعنی فراموش کردن خدا و معنویت و جدا کردن حساب معنویت از زندگی و فراموش کردن توجه و ذکر و دعا و توسل و طلب توفیق از خدای متعال و توکل بر خدا و کنار گذاشتن محاسبات خدایی از زندگی، عامل دوم «اتبعوا الشهوات» است. یعنی دنبال شهواترانی‌ها و هوس‌ها و در یک جمله دنیا طلبی رفتن و به فکر جمع‌آوری ثروت و مال بودن و التذاذ و به دام شهوات دنیا افتادن و اصل دانستن این‌ها و فراموش کردن آرمان‌ها. این درد اساسی و بزرگ است و ما هم ممکن است به این درد

دچار بشویم...

مقام معظم رهبری

بصیرت عاشورایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ وَاللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ
 الْمَعْلُومَةَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحِيمِ

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی

عَبْدُ اللَّهِ

السلام على الرضيع الصغير

سلام بران شیرخوار کوچک (ناحیه مقدسه)

امام صادق علیه السلام فرمود: سجده بر تربت امام حسین علیه السلام حجابهای هفتگانه را پاره می کند.

مصباح المتعبد ص ۵۱ و بحار الانوار ج ۹۸ ص ۱۳۵

بازین حج پشتر که درین عالم

تله کلا

بازین حج پشتر که درین عالم

پدر و پسر

عالمی دارند این پدر و پسر با هم، که بی کفش های مکاشفه و کوله بار معرفت، حتی از کنار آن، نمی توان گذشت. پدر، حسین (علیه السلام) است و پسر علی اکبر، شبیه ترین فرد - خَلْقاً و خُلُقاً و منطقاً - به رسول الله (صلی الله علیه و آله)، بنابراین علی اکبر از یک سو، مدرس حوزه ادبی است و از سوی دیگر، شاگرد اخلاق نبوی.

رابطه حسین (علیه السلام) با علی اکبر فقط رابطه یک پدر و پسر نیست رابطه یک باغبان با زیباترین گل آفرینش است. گلی که انگار زیبایی و عطر تمامی گل ها را بدان بخشیده باشند. اما ... اما کاش بودی به وقت لباس رزم پوشیدن علی و می دیدی.

داماد را اینطور به حمله نمی فرستند که امام علی اکبر را مهیای میدان می کرد با چه وسواسی هدیه اش را برای خدا آذین می بست و حسین سر به آسمان بلند کرد و گفت: ... تو شاهی خدای من که هر بار دلمان سرشار از مهر پیامبر می شد، هر بار جای خالی پیامبر محزونمان می کرد به او نگاه می کردیم. اینک اما حسین محبوب ترین و دوست داشتنی ترین هدیه را برای این مرحله از معاشقه با خدا برگزیده بود.

شاید اندیشیده بود خوبترهای خودش را فدای معشوق کند شاید فکر کرده بود تا وقتی هنوز حسین فرزند دارد چرا فرزند حسن؟ چرا فرزند زینب؟

و شاید این کلام علی اکبر دلش را آتش زده بود که: «پدر جان! خدا پس از تو مرا به قدر چشم به هم زدنی زنده نگذارد. چشم های من پس از تو جهان را نبیند».

فداکاری، درسی از عاشورا

عاشورا پیام ها و درس هایی دارد. عاشورا به ما درس می دهد که برای حفظ دین باید فداکاری کرد. درس می دهد که در راه قرآن باید از همه چیز گذشت. درس می دهد که در میدان نبرد حق و باطل، همه افراد اعم از کوچک و بزرگ، زن و مرد، پیر و جوان و امام و رعیت با هم در یک صف قرار می گیرند. درس می دهد که جبهه دشمن با همه توانایی های ظاهری بسیار آسیب پذیر است.

مقام معظم رهبری

بیت عاشورا

بیت عاشورا
بیت عاشورا
بیت عاشورا
بیت عاشورا
بیت عاشورا

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

عاشورا

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کسی دوست دارد روز قیامت بر سر سفره‌های نور بنشیند باید از ذرائع امام حسین علیه السلام باشد.

وسائل الشیعه ج ۱۰، ص ۳۳۰؛ بحار الانوار ج ۹۸، ص ۷۲

بازینج نوحه دو حجت است

یتلک کلا

بازینج پشرا که حجت عالم

زینب (سلام الله علیها) شیرزن نهضت کربلا

حماسه شیر زنان نهضت کربلا، پژواک ماندگار ندای عاشورا و پاروی کشتی نجات بشریت از غرقاب جهالت و ضلالت بسوی ساحل آگاهی و هدایت و بال دوم پرواز به آسمان سعادت است.

اگر نهایت زن بودن و اوج مقام زن نیل به مرتبه مردانگی بود، می‌گفتیم زینب (سلام الله علیها) اوج مردانگی است؛ اما چنین نیست، آسمان پرواز این دو متفاوت است. تضاد نیست؛ رقابت نیست! تفاوت است. عالم زنان نیز چون عالم مردان، آسمانی دارد، خورشیدی، ماهی و ستارگانی. خورشید این آسمان بی‌تردید زهرا (سلام الله علیها) است. و ماه این آسمان، زینب (سلام الله علیها) است که پس از به قتلگاه افتادن خورشید، در آسمان تیره جهان درخشید، تا مسیر، بی‌راه‌نما نباشد و راه، تاریک و بی‌رهرو نماند. بیان شخصیت او دفتری می‌طلبد به وسعت گیتی و مرکبی به میزان دریا. مادری، اوج مقام زنانگی است و زینب (سلام الله علیها)، سدره‌نشین مرتبه‌ی مادری است.

زینب (سلام الله علیها) منادی عفاف و متانت و الگوی صبر و استقامت بود در آن کربلای آتشناک اگر زنی می‌خواست با آن حجاب کامل در زیر آفتاب دمی بنشیند دوام نمی‌آورد اما این زن قهرمان چقدر راه رفت چقدر دوید چقدر گریست چقدر فریاد زد چقدر بچه در آغوش گرفت چقدر زمین خورد اما... خم به ابرو نیاورد.

کجائی بود این زن؟! چه صولتی! چه جبروتی! چه فخری! چه فخامت! چه شکوهی! چه عظمتی!

بصیرت، درسی از عاشورا

عاشورا به ما درس می‌دهد که در ماجرای دفاع از دین، بصیرت بیش از چیزهای دیگر برای انسان لازم است. بی‌بصیرت‌ها بدون این که بدانند، فریب می‌خورند و در جبهه باطل قرار می‌گیرند چنان‌که در جبهه ابن زیاد کسانی بودند که فُسّاق و فجّار بودند ولی از بی‌بصیرت‌ها بودند. اینها درس‌های عاشورا است البته همین درس‌ها کافی است که یک ملت را از ذلت به عزت برساند. همین درس‌ها می‌تواند جبهه کفر و استکبار را شکست بدهد.

اینها درس‌های زندگی‌ساز است

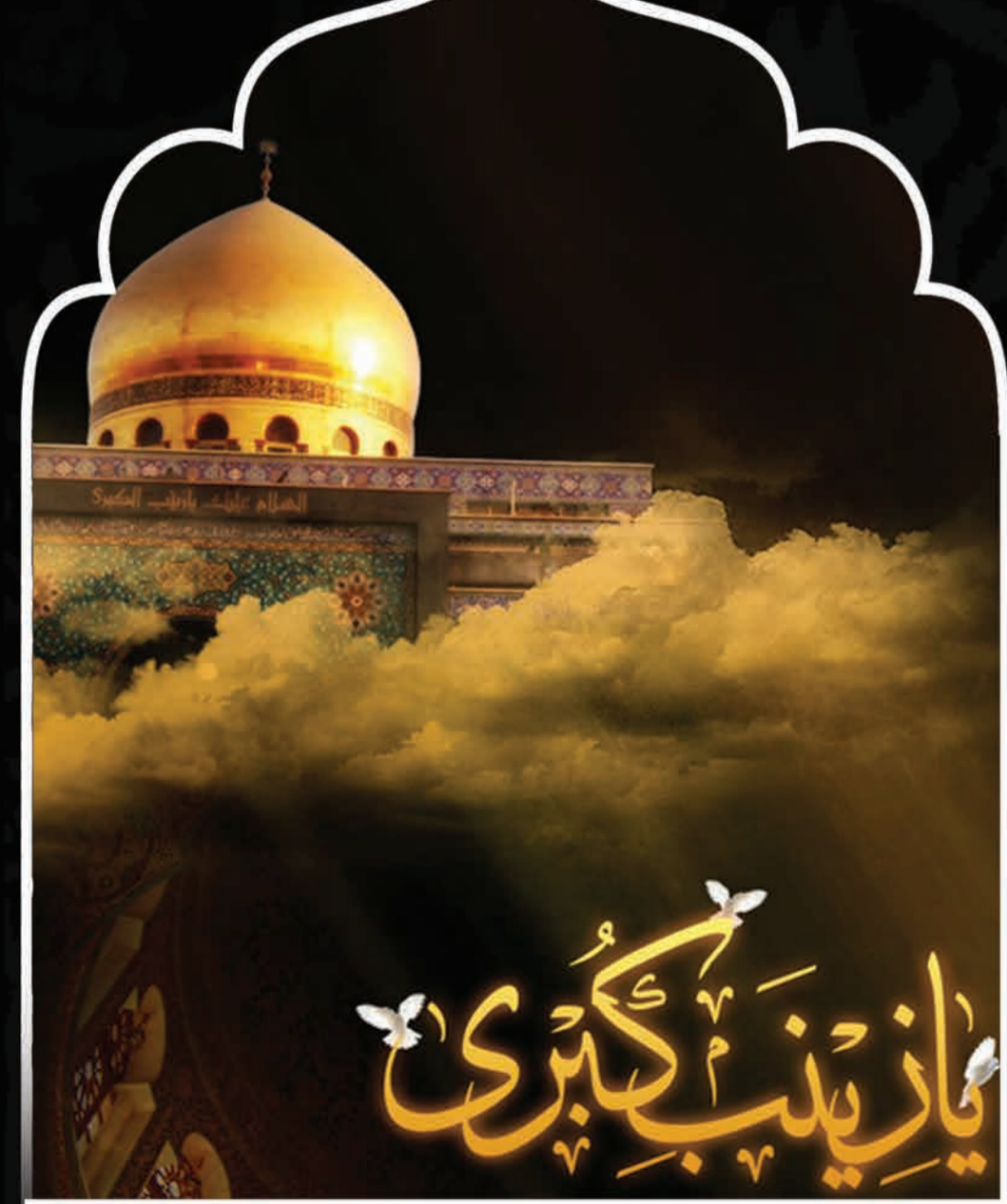
مقام معظم رهبری

بصیرت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
فَأُولَئِكَ نَجْزِي حَقَّهُمْ
مِنْ عَمَلِهِمْ جَزَاءً
وَمَا كُنَّا بِعَدْلٍ جَانِبِينَ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

امام حسین علیه السلام با مخاطب قرار دادن شخصی که نزد او از کسی غیبت می کرد، فرمود:
ای مرد! زبانت را از غیبت بازدار که غیبت کردن، خوردشت یا لقمه سگان دوزخ است.

تحف العقول ص ۱۷۵

بازینج نوحه پوچر اوست

تلخیص

بازینج پوچر که درین عالم

قمر میر کربلا

حسین (علیه السلام) مانده بود و عباس. خورشید بود و ماهتاب. عباس در تمنای برادر سوخت.

در خواهش حسین (علیه السلام) آب شد و در باران یک ریز اشک کودکان گداخت. مشک خشک را عزیزتر از جان در آغوشش فشرد. عمومی رفت و جانها، هم رکاب او می رفت. گویند عباس تشنه کام چون به آب رسید کفی از آب برگرفت تا بنوشد اما به خاطر عطشناکی حسین (علیه السلام) و کودکان حرم شرم کرد و آب را بر آب ریخت گویی آب هم خجل شد. اینگونه است که آبهایی که در رودخانهها پرتلاطم روانند و دوانند به دنبال کفی آب می گردند که با دست عباس متبرک شد.

آری در بازگشت، دستان عباس به نیرنگ و مکر قطع شد و امیدش نیز. و عباس شرمندهی کودکان.

اینجاست که گویند هرگاه کودکان از قمر بنی هاشم حاجت بطلبند زودتر اجابت می شود پس از عباس هلهله دشمن بود و اندوه حسین. من شهادت حسین را پیش از شهادت دیدم. عباس نقطه پایان کربلا بود. پایان حسین، پایان من و پایان سوسوی امیدی که خیمهها را به ضیافت آرامش و سکون می برد.

عاشورا، صحنه عبرت

عاشورا غیر از درس، یک صحنه عبرت است. انسان باید در این صحنه نگاه کند تا عبرت بگیرد. عبرت بگیرد یعنی چه؟ یعنی خود را با آن وضعیت مقایسه کند و بفهمد در چه حال و وضعی قرار دارد. چه چیزی او را تهدید می کند و چه چیزی برای او لازم است. این را عبرت می گویند. مثلاً هنگامی که شما از جاده ای عبور می کنید و اتومبیلی را می بینید که واژگون شده یا تصادف کرده و آسیب دیده و مچاله شده و سرنشینانش نابود شدند، می ایستید و به آن صحنه نگاه می کنید، چرا؟ برای این که عبرت بگیرید. برای اینکه بر شما معلوم شود که چه جور سرعت و حرکت و چه جور رانندگی به این وضعیت منتهی می شود. این هم نوع دیگری از درس است اما درس از راه عبرت گیری.

مقام معظم رهبری

صیبه عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ شَهِدَ مَعَنَا فِي يَوْمِ عَشُورَاءَ
وَمَنْ شَهِدَ مَعَنَا فِي يَوْمِ عَشُورَاءَ
وَمَنْ شَهِدَ مَعَنَا فِي يَوْمِ عَشُورَاءَ
وَمَنْ شَهِدَ مَعَنَا فِي يَوْمِ عَشُورَاءَ

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
معاونت فرهنگی

۲۳

هَيْهَاتَ مِنَ الدُّنْيَا

عاشورا

امام صادق علیه السلام: سجده بر تربت قبر حسین علیه السلام تا زمین هفتصد بار نور باذن می کند
 و کسی که تسبیحی از خاک مرقد حسین علیه السلام را با خود داشته باشد، تسبیح گوی حق
 محسوب می شود، اگرچه با آن تسبیح هر نگوید.

من لا یحضر الفقیه ج ۱ ص ۲۶۸؛ وسائل الشیعه ج ۳ ص ۶۰۸

بازینج نوحه پوچه پام است

تله گولا

بازینج پوچرا که درخت عالم

قصه عجب یک منزیان و یک میمان

نجوای پدر با دختر
 خوش آمدی دخترم

بخش که نه پای ایستادن دارم، نه دست نوازش و نه لبهایی که گونه های رنگ پریده ات را به
 بوسه ای بنوازد. گریه نکن، دستی نیست تا گلبرگهای اشک را بچیند. این آبها شعله و رترم
 می کند.

چه قدر پریشانی گیسوانت، پریشانم می کند! مگر صبح سر انگشتان پدر موهایت را مرتب نکرد؟ چرا
 پریشانی؟ به موهایت چنگ زدند؟ پریشانیت کردند؟

نبودم دخترم و گرنه کدام پاییز را گستاخی آن بود که بهار دخترکم را به پریشانی بسپارد؟
 صورتت را نشانم نده، تاب دیدن دوباره ی صورتی سیلی خورده نیست.

کدام دست از باغچه ی کوچک چهره ی تو طراوت را برده است؟
 دخترم گریه نکن، این آتش مذاب را تاب آوردن، از شرار خیمه ها دشوارتر است مگر چند بار دل را

تاب سوختن است، تاب گداختن؟
 برخیز دخترم عمه نماز را تمام کرده و به جستجوی تو آمده است.

دخترم امشب به میهمانی من آمدی. به پاس محبت تو، شبی به میهمانی تو خواهیم آمد.

اگر معیارها عوض شود...

وقتی که معیارهای خدایی عوض بشود، هرکسی که
 دنیا طلب تر، شهوتران تر و برای به دست آوردن منافع
 شخصی زرنگ تر و با صدق و راستی بیگانه تر است،
 سرکار می آید. آن وقت نتیجه این می شود که امثال
 عمر بن سعد و شمر و عبیدالله بن زیاد می شوند رؤسا و
 مثل حسین بن علی (علیه السلام) به مذبح می رود و در کربلا
 به شهادت می رسد. این یک حساب دو دو تا
 چهار تا است.

مقام معظم رهبری

بیت عسورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَدْرِكَهُ لَوْلَى اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالشُّكْرُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی

۲۴

هِيَ تَنَا الدِّمَا

عَبْدُ اللَّهِ

امام سجاده علیه السلام فرمود: هر مؤمنی که چشمانش برای گشته شدن حسین بن علی علیه السلام و همراهانش اشکبار شود و اشک بر صورتش جاری گردد، خداوند او را در غرفه های بهشتی جای می دهد.

بنایح المرد، ص ۴۲۹

بازینج نوحه و چه پرام است

تله کلا

بازینج پیشتر که در حق عالم

احکام عزاداری

سؤال: آیا نماز جماعت اول وقت مهم تر است یا ادامه عزاداری امام حسین علیه السلام؟

جواب: نماز جماعت مقدم است، همان طوری که امام حسین علیه السلام در روز عاشورا هنگام ظهر نماز را اقامه کردند. از این رو باید پیروان اهل بیت علیهم السلام در همه حالات سعی کنند تا آنجا که ممکن است، نمازها را اول وقت و به جماعت بخوانند؛ چون هدف عمده از مجاهدت ها و زحمات و حتی شهادت ائمه معصومین علیهم السلام و فرزندان و اصحاب آنان، اقامه دین بوده که در رأس آنها بعد از معرفت خدا، نماز است.

مقام معظم رهبری و پاسخ اکثر دفاتر مراجع معظم، رساله دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۳۴

سؤال: اگر بعضی از واجبات به سبب شرکت شخص در مجالس عزاداری از او فوت شود (مثلاً نماز صبح قضا شود) آیا بهتر است بعد از این در این مجالس شرکت نکند یا اینکه عدم شرکت او باعث دوری از اهل بیت علیهم السلام می شود؟

جواب: بدیهی است که نماز واجب، مقدم بر شرکت در مجالس عزاداری اهل بیت علیهم السلام است و ترک نماز و فوت شدن آن به بهانه شرکت در عزاداری امام حسین علیه السلام جایز نیست؛ ولی شرکت در عزاداری به گونه ای که مزاحم نماز نباشد ممکن و از مستحبات مؤکد است.

مقام معظم رهبری و پاسخ اکثر دفاتر مراجع معظم، رساله دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۳۴

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِحَقِّ دِينِنَا
وَالَّذِي هُوَ أَجْمَلُ الْعَالَمِينَ
وَالَّذِي يُدْخِلُ الْأَنْفُسَ فِي
الْأَرْحَامِ وَيَخْرِجُهَا أَهْلًا
وَأَعْلَى الْأَسْمَاءِ
وَالَّذِي يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
الْمَلَائِكَةُ وَالرُّسُلُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

امام باقر علیه السلام فرمودند: زمانی که حسین بن علی علیه السلام به شهادت رسید، زنان بنی هاشم لباس های سیاه و جامه های خشن موپین پوشیدند و از گرما و سرما شکایت نمی کردند. پدرم [علی بن حسین علیه السلام] به علت اشتغال آنان به مراسم عزاداری، برایشان غذا درست می کرد.

بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۱۸۸ و مسالک الشیخ، ج ۲، ص ۸۹۰

بازینج روحم و حرم است

تله کلا

بازینج پشرا که درین عالم

احکام عزاداری

سؤال: در حسینیه ها و مساجد بیشتر مناطق بخصوص روستاها مراسم شبیه خوانی به اعتبار اینکه از سنت های قدیمی است برگزار می شود که گاهی اثر مثبتی در نفوس مردم دارد، این مراسم چه حکمی دارد؟
جواب: اگر مراسم شبیه خوانی مشتمل بر امور دروغ و باطل نباشد و با توجه به مقتضیات زمان باعث وهن مذهب حق هم نشود، اشکال ندارد؛ ولی در عین حال بهتر است به جای آنها، مجالس و عطا و ارشاد و ذکر مصایب حسینی و مرثیه خوانی برپا شود.

مقام معظم رهبری و پاسخ دفاتر مراجع معظم، رساله دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۲۷

سؤال: استفاده از آلات لهوو و موسیقی در مراسم عزاداری چه حکمی دارد؟

جواب: اگر از آلاتی است که به لهوو حرام اختصاص دارد، نواختن آن (در هر حال) جایز نیست ولی اگر از آلات مشترک باشد استفاده از آن به منظور مشروع اشکال ندارد تفاوتی بین مراسم عزاداری و جشن در حکم موسیقی نیست.

مقام معظم رهبری و پاسخ دفاتر مراجع معظم، رساله دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۲۸

سؤال: آیا نواختن شیپور، نی و فلوت در تعزیه (شبیه خوانی) اشکال دارد؟

جواب: نواختن آلات موسیقی به صورت «مطرب» و «لهوی» و مناسب مجالس گناه و خوش گذرانی حرام است.

مقام معظم رهبری و پاسخ دفاتر مراجع معظم، رساله دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۲۹

(آیات عظام بهجت و صافی فرموده اند در هر حال اشکال دارد).

بصیرت عسور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی

امام صادق علیه السلام فرمودند: «خداوند شیعیان ما را مشمول رحمت خویش سازد. به خدا قسم، شیعیان ما همان مؤمنین اند، آنان به خدا قسم! با حزن و حسرت طولانی خویش [در عزای ما] شریک و همدرد مصیبت‌های ما خاندانند.»

بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۲

بازینج عزم و جرات است

تله‌یکلا

بازینج پشت را که درخت عالم

احکام عزاداری

سؤال: آیا در ماه محرم اعمالی مثل بند انداختن و رنگ کردن موها و آرایش زن اشکال دارد؟

جواب: اگر توأم با معصیت و هتک حرمت ایام عزاداری حضرت سیدالشهدا علیه السلام نباشد اشکال ندارد؛ ولی سزاوار است که مسلمانان غیرتمند، سعی کنند این‌گونه مراسم را در ماه‌های دیگر و ایام متناسب با خود برگزار کنند؛ چرا که امام صادق علیه السلام می‌فرماید: خداوند شیعیان ما را رحمت کند که در شادی ما شاد و در ایام حزن ما محزون هستند و مسلم است که ایام محرم، ایام حزن پیشوایان دینی ما است.

مقام معظم رهبری و پاسخ دفاتر مراجع معظم، رساله‌ی دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۳۵

سؤال: آیا جایز است زنان با حفظ حجاب و پوشیدن لباس خاص که بدن آنان را بپوشاند، در دسته‌های سینه‌زنی و زنجیرزنی شرکت کنند؟

جواب: شرکت زنان در دسته‌های سینه‌زنی و زنجیرزنی جایز نیست.

استفتائات از مقام معظم رهبری، ص ۱۴۵۴

سؤال: آیا خواندن زن در مجالس عزاداری با علم او به اینکه مردان نامحرم صدای او را می‌شنوند جایز است؟

جواب: اگر خوف مفسده باشد باید از آن اجتناب شود.

استفتائات از مقام معظم رهبری، ص ۱۴۵۸

مسأله: توقف جنب و حائض در حرم امامان جایز نیست ولی عبور از آن به طوری که از یک در وارد و از در دیگر خارج شود، اشکال ندارد و احتیاط مستحب است که در آن حال از داخل حرم عبور نکند این حکم اختصاص به اطراف ضریح (روضه‌ی شریفه) و رواق‌ها دارد ولی صحن‌ها و حرم امامزاده‌ها این حکم را ندارد.

تحریر الوسیله، جلد ۱، ص ۵۹، م ۸

هیهتت الدینا

بصیرت عسورانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّا كَتَبْنَا لَهُ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَلْيَرْجُ الْوَجْدَ الْوَسِيلَةَ إِلَى اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ
وَمَا يَنْبَغِي لِلْعَالَمِينَ أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ
وَمَا يَنْبَغِي لِلْعَالَمِينَ أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

۲۷

عزاداری

امام رضا علیه السلام فرمود: هر کس که عاشق دوزخ باشد، دوزخ مصیبت و اندوه و گریه اش باشد، خداوند دوزخ قیامت را برای او دوزخ شادی و سرور قرار می دهد.

بحار الانوار ج ۴۴، ص ۲۸۴

بازینج طرح عجز است

تذکیر

بازینج پیشتر است که در حق عالم

احکام عزاداری

سؤال: آیا قمه زنی به طور مخفی جایز است؟ چنانچه در این مورد نذری وجود داشته باشد، وظیفه چیست؟

جواب: قمه زنی علاوه بر اینکه از نظر عرفی از مظاهر حزن و اندوه محسوب نمی شود و سابقه ای در عصر ائمه علیهم السلام و زمان های بعد از آن ندارد و تأییدی هم به شکل خاص یا عام از معصوم علیه السلام در مورد آن نرسیده است در زمان حاضر موجب وهن و بدنام شدن مذهب می شود بنابراین در هیچ حالتی جایز نیست و چنانچه در این مورد نذری وجود داشته باشد، نذر واجد شرایط صحت و انعقاد نیست.

مقام معظم رهبری، اجوبه الاستفتائات، ص ۱۴۶۱

سؤال: اگر قمه زدن در عزاداری ائمه علیهم السلام موجب مرگ شخص شود، آیا این عمل خودکشی محسوب می شود؟

جواب: اگر این عمل عادتاً منجر به فوت نمی شود حکم خودکشی را ندارد ولی اگر از همان ابتدا خوف خطر جانی برای او وجود داشته و در عین حال این کار را انجام داده و منجر به فوت وی شده است، حکم خودکشی را دارد.

در پاسخ به سؤال دیگر مقام معظم رهبری چنین فرموده اند:

هر کاری که برای انسان ضرر داشته باشد و یا باعث وهن دین و مذهب گردد، حرام است و مؤمنین باید از آن اجتناب کنند و مخفی نیست که بیشتر این امور باعث بدنامی و وهن مذهب اهل بیت علیهم السلام می شود و این از بزرگترین ضررها و خسارتهاست.

استفاده از زنجیرهایی که دارای تیغ هستند

امام خمینی (ره)، حضرات آیات خامنه ای، تبریزی، مکارم و فاضل (دام ظلهم العالی): اگر استفاده از زنجیرهای مزبور، موجب وهن مذهب در برابر مردم شود و یا باعث ضرر بدنی قابل توجهی گردد، جایز نیست.

بیت عسور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى مَنْ تَرْضَى خَلْقَهُمْ
وَعَلَى مَنْ تَرْضَى خَلْقَهُمْ

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی

امام صادق علیه السلام فرمود: امام زین العابدین علیه السلام بیست سال (به یاد عاشورا) گریست و هرگز طعامی پیش روی او نمی گذاشتند مگر اینکه گریه می کرد.

بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۸.

بازینج عروسی است

تاهیکلا

بازینج پیش از ختم عیال

احکام عزاداری

سؤال: از ساختمان مسجد و حسینیه صدای قرائت قرآن و مراسم عزاداری بسیار بلند پخش می شود، به طوری که این امر منجر به سلب آسایش همسایگان می شود! ولی مسؤولان و سخنرانان حسینیه اصرار به ادامه آن دارند؛ تکلیف در این زمینه چیست؟

جواب: اگر چه اقامه مراسم و شعائر دینی در زمان های مناسب، از بهترین کارها و جزو مستحبات مذکور است؛ ولی واجب است برگزارکنندگان مراسم و عزاداران تا حد امکان از اذیت و ایجاد مزاحمت برای همسایگان پرهیزند (هر چند با کم کردن صدای بلندگو باشد).

مقام معظم رهبری و پاسخ دفاتر مراجع معظم، رساله دانشجویی ویژه محرم، ص ۳۳۴

مسأله: رساندن جایی از بدن به نام امام حسین علیه السلام بدون طهارت جایز نیست، بنابراین دست گذاشتن بر نام امام حسین علیه السلام یا آویختن زیور یا پوشیدن لباس که نام امام حسین علیه السلام بر آن نوشته شده در صورتی که تماس با بدن داشته باشد حرام است.

عقد و عروسی در ماه محرم

برگزاری این نوع مراسم، اگر توأم با معصیت و یا هتک حرمت حضرت سیدالشهدا علیه السلام نباشد، اشکال ندارد؛ ولی در آن هیچ نوع برکتی نیست و سزاوار است که مسلمانان غیرتمند، سعی کنند این گونه مراسم را در ماه های دیگر و ایام متناسب با خود برگزار کنند.

بیت عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ حَرَّمَ عَشْرَةَ يَوْمًا مِنْ شَهْرِ الْمُحَرَّمِ
وَأَقَامَ فِيهَا حُرْمَةَ اللَّهِ
وَأَقَامَ فِيهَا حُرْمَةَ اللَّهِ
وَأَقَامَ فِيهَا حُرْمَةَ اللَّهِ
وَأَقَامَ فِيهَا حُرْمَةَ اللَّهِ

سازمان اوقاف امور خیریه
معاونت فرهنگی

عاشورا

